Archaiologike Hetaireia
Epigraphai Hellenikai

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΔΑΠΑΝΗ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ιω. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(ΠΑΡΑ ΤΗι ΟΔΩι ΑΘΗΝΑΣ Ἀριθ. 27.)

1860.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΔΑΠΑΝΗι

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ιω. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(ΠΑΡΑ ΤΗι ΟΔΩι ΑΘΗΝΑΣ Ἀριθ. 274.)

1860.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Η ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία συνέστη διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῷ 1837 ἔτει. Τῷ δὲ 1848 μετεῤῥυθμίσθη ὁ ὀργανισμὸς αὐτῆς, καθ' ἣν μεταῤῥύθμισιν τινὰ τῶν μελῶν, ἀποκριθέντα τῶν λοιπῶν, ἀπήρτισαν πυρῆνα, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιστημονικώτερον τῆς ἑταιρίας, τὸν κληθέντα ἀρχαιολογικὸν σύλλογον. Ἀλλὰ τὸ 1854, ὅτε καὶ ἄλλα κακὰ ἐνέσκηψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα καὶ ἡ ἐθνωφελὴς αὕτη ἑταιρία, πάλιν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1858 ἀνεκλήθη εἰς τὴν ζωὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, δοθέντος νέου κύρους εἰς τὸν παλαιὸν αὐτῆς ἁπλούστερον ὀργανισμόν. Ὁμολογεῖται δὲ, ὅτι ἂν καὶ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις δὲν ἦσαν πάντοτε εὐνοϊκαὶ εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην, οὔτε οἱ δύω ὀργανισμοὶ αὐτῆς ἄμεμπτοι, ἐνήργησεν ὅμως κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μέχρι τοῦδε βίου αὐτῆς πολλαχῶς ὑπὲρ τῶν προγονικῶν μνημείων, ἢ ἀνασκάπτουσα τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ἐπισκευάζουσα τὰ ὑπὲρ γῆς, ἢ συνάγουσα τὰ διεσκορπισμένα καὶ συντηροῦσα, ἢ ἐκδίδουσα τύποις τὰ ἀδημοσίευτα.

Τὰ ἔργα αὐτῆς ταῦτα φαίνονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ΙΓ'. γενικῶν συνελεύσεων, τοῖς ἐκδοθεῖσι τῷ 1846—49, εἰς 8ον, καὶ ἐν τέσσαρσι φυλλαδίοις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, τοῖς ἐκδοθεῖσι κατὰ τὰ ἔτη 1851—55, εἰς 4ον, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει, τῇ δημοσιευθείσῃ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 8ον.

Νῦν δὲ ἡ ἑταιρία ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκδώσῃ ὅσα πρὸ ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους συνήγαγε μνημεῖα ἐν τῷ Μουσείῳ αὐτῆς, τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐκ δωρεῶν προερχόμενα, καὶ ὅσα ἔτι ἀνέσκαψε καὶ ἀνασκάπτει ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐρειπίοις, τοῖς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν, (πρὸς δυσμὰς τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τετρακιονίου), καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν.

Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τούτῳ περιεχόμεναι ἐπιγραφαὶ, ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι. Ὅσον εἰξεύρει ὁ ὑπογράφων τὸν παρόντα πρόλογον, ἐξ μόνον τούτων ἐξεδόθησαν ἤδη πρότερον. Ἐκρίθη ὅμως ἀναγκαία ἡ αὐτῶν ἐνταῦθα μετέκδοσις, διότι ἐν ταῖς προτέραις αὐτῶν ἐκδόσεσι παρετηρήθησάν τινες ἀνακρίβειαι καὶ μάλιστα τὰ σχήματα τῶν λίθων καὶ τῶν γραμμάτων δι' ὅλου δὲν εἶχον ἀποδοθῇ. Νῦν δὲ διὰ τῆς λιθογραφίας δεικνυόμενα ταῦτα ἱκανῶς, βεβαιοῦσι πλειότερον τὴν διδομένην τοῦ κειμένου γραφὴν καὶ ὑποβοηθοῦσι τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἀνάγνωσιν, ἀναπλήρωσιν καὶ κατανόησιν. Ἀγνοοῦμεν δὲ, ἂν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν τινὲς ἤδη προεξεδόθησαν ἢ ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ ἀλ-

λοδαπῇ, ὅπερ λίαν ἐνδεχόμενον, καθ' ὅσον οἱ νῦν ἐκδιδόμενοι λίθοι, ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἑταιρίας, ἢ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεσκάφησαν ἐκ τῆς γῆς δαπάνῃ τῆς ἑταιρίας, ἦσαν, κατ' ἀπόφασιν ῥητὴν τῆς ἐφορείας, προσιτοὶ εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ μελετήσωσι καὶ ἀντιγράψωσιν αὐτούς. Ὅσον ἐπὶ τοῖς διέπουσι τὰ τῆς ἑταιρίας, τὸ ἀλλόκοτον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τοῦ ἐκδίδειν καταργεῖται ἐν Ἑλλάδι τῇ πατρίδι τῆς ἐλευθερίας.

Αἱ προταχθεῖσαι τῶν λιθογραφικῶν πινάκων πληροφορίαι περὶ ποιοῦ καὶ μεγέθους καὶ μάλιστα καταγωγῆς τῶν λίθων δὲν εἶναι βεβαίως τόσον λεπτομερεῖς, ὅσον ἔπρεπε, ἀλλὰ πλειότερα νὰ εἴπωμεν δὲν εἴχομεν, ἤ, ἂν εἴχομεν, δὲν ἦσαν βέβαια. Ὄχι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὰ πάντα νέα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀῤῥύθμιστα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γηραιᾷ Εὐρώπῃ καὶ τοῖς τακτικωτάτοις αὐτῆς Μουσείοις τὰ περὶ καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων μνημείων, ὡς λίαν δυσχερῆ, δὲν διευκρινοῦνται ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστήμη. Αἱ δὲ εἰς τὸ κείμενον παρατηρήσεις (διότι δὲν τὰς ἀξιοῦμεν τοῦ ὀνόματος ἑρμηνείας)· δὲν ἐγράφησαν πρὸς ἐντελῆ διασάφησιν τῶν δημοσιευομένων, ἐπειδὴ καὶ καιρὸς καὶ δυνάμεις ἐπαρκεῖς λείπουσιν. Ἄλλοι ἡμῶν κρείττονες ἂς συντελέσωσι τὰ δέοντα, λαβόντες ἐνταῦθα πιστὴν καὶ ἀκριβῆ, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, τὴν ὕλην διὰ τὰς σοφὰς μελέτας των. Ζητοῦμεν δὲ συγγνώμην διὰ τὴν ἄτακτον, οὕτως εἰπεῖν, τάξιν καθ' ἣν οἱ λίθοι ἐκδίδονται, ὅπερ συνέβη ἐν μέρει μὲν διότι ἀντεγράφοντο ὡς ἑκάστοτε περιήρχοντο εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐν μέρει δὲ καὶ δι' ἄλλα αἴτια. Ἂν ἠθέλαμεν νὰ βραδύνωμεν ἐπὶ ποσὸν τὴν ἔκδοσίν των, ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ κοινὸν τὸ φυλλάδιον εὐσταλέστερον· ἀλλὰ ἐπροτιμήσαμεν νὰ θεραπεύσωμεν ταχύτερον τὴν εὔλογον περιέργειαν τῶν ἀρχαιολογούντων, παρὰ νὰ χαρισθῶμεν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν φιλοτιμίαν. Ἴσως δὲ ἐν τῷ προσεχῶς ἐκδοθησομένῳ δευτέρῳ φυλλαδίῳ κατορθώσωμεν πλείονα τάξιν καὶ συμμετρίαν, καὶ ἐμβάλωμεν καί τινα φιλοκαλίαν, ἧς σχεδὸν παντάπασιν ἀμοιρεῖ τὸ νῦν ἐκδιδόμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1860.

Στέφανος Α. Κουμανούδης, γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας.

Ἀρ. 1.

Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντ]ος ἔδοξεν τῶι δήμωι· Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομεεὺ]ς εἶπεν· ἐπει[δὴ] Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτ]οῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμ]ον εὔνοιαν κτλ.]

Λίθος Πεντελήσιος. Ὕψος 0,25, πλάτος 0,26, πάχος 0,11 Γαλ. μέτρου. Εὑρέθη εἰς τὰς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν ἀνασκαφάς, ἐν τῷ γόμῳ τοῦ παχέος ἀσβεστοκτίστου τοίχου,ὅστις ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἀνατολὰς ἠγμένος ἐπὶ βραχὺ, συνάπτει τῷ παλαιῷ τοίχῳ τῷ ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον διευθυνομένῳ. Ἐν τῷ γόμῳ τούτῳ αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιγραφῶν ἀνευρέθησαν, τινὲς δὲ καὶ ἐν τῷ πρὸς βοῤῥᾶν βλέποντι τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύω ἐκ τῶν τεσσάρων κομματίων τῆς ὑπ' ἀρ. 28 ἐπιγραφῆς,ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶχεν ἔξωθεν τὰ γράμματα,ἐπὶ τῆς τοῦ τοίχου ἐπιφανείας,ἄλλαι πάλιν ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ πρὸς βοῤῥᾶν, ὡς αἱ ὑπ' ἀρ. 45 καὶ 46 πλαγίως ἐνῳκοδομημέναι καὶ ὀπισόποδα οὕτως εἰπεῖν πλησίον ἀλλήλων, ἔξωθεν δ' ἔχουσαι τὰ γράμματα, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 51 ἐν τῷ πρὸς νότον κρηπιδώματι ἀνεστραμμένη κατὰ κεφαλῆς. Πασῶν τούτων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐνταῦθα εὑρημένων ὑπεγραμμίσαμεν τοὺς ἀριθμοὺς, ἵνα μὴ λέγωμεν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης εὑρέθησαν.

Τὴν μικρὰν ἀναπλήρωσιν τοῦ παρόντος ἀρ. ἐκάμαμεν ὁδηγηθέντες ἐκ τοῦ παρὰ Ψευδοπλουτάρχῳ (ἐν τῷ περὶ τῶν δέκα ῥητόρων συγγραμματίῳ) ψηφίσματος τοῦ Στρατοκλέους, τὸ ὁποῖον περιέργως πάνυ συμφωνεῖ τοῖς ὑπολειπομένοις γράμμασι ἐν τῷ λίθῳ, ἂν, ὡς πρέπει νὰ κάμωμεν, παραδεχθῶμεν ὅτι ἕκαστος στίχος τῆς στοιχηδὸν γεγραμμένης ταύτης ἐπιγραφῆς εἶχεν ἀνὰ 42 γράμματα, καὶ συμφωνεῖ μάλιστα ἐν τῷ δευτέρῳ, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ στίχῳ. Τὰ δὲ τοῦ πέμπτου στίχου ὀλίγα γράμματα ὡς καὶ τὰ ἑξῆς δὲν συμφωνοῦσι πλέον. Εἰς τόσα ἡμεῖς περιοριζόμεθα περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου λίθου, ὅστις δὲν εἶναι ἀδιάφορον ὅτι εὑρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἔνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 βάθρον τοῦ Λυκούργου.

Ἀρ. 2.

. . . . . (οἰόμενος δεῖν μὴ ἐνίστα-)
σθαι τῷ τῆς πόλεως συμφ]έρον[τι, ἀλλὰ συναίτι-
ος γενέσθαι τῇ σωτηρίᾳ· συ]νεπολιόρκει δὲ κ[αὶ

τὸ Μουσεῖον μετὰ τοῦ δήμου, κ]αὶ συντελεσθέντων
τεῖ πόλει τῶν πραγμάτων κα]ὶ τὰς λοιπὰς χρείας π-
αρασχόμενος διατετέλεκεν]καὶ διαμεμένηκεν ἐν τ-
εῖ τοῦ δήμου εὐνοίᾳ, καὶ τοῦ] πολέμου γενομένου
. . . .] καὶ ἀγωνιζόμενος ὑ-
πὲρ . . . . παραγγ?]έλλ[ο]ι ὁ στρατηγὸς κ-
. . . . ἐπαγγέλλετ]αι χρείας παρέξεσ[θ-
αι . . . . ἵνα ο]ὖν ἐφάμιλλον ε[ἶ]
. . . . εὐ]ρέσθαι παρὰ τ.
. . . . κα]ὶ ὑπὸ τοῦ δήμο-
υ, ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῇ βουλ[ῇ], τοὺς προέδρ-
ους οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ]ι δήμωι ε[ι]ς τὴν
ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι....] σιναι ἐκ τοῦ κ-
αταλόγου? . . . .] γνώμην δὲ ξυμ-
βάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμο]ν, ὅτι δοκεῖ τεῖ β-
ουλεῖ ἐπαινέσαι . . . . καὶ στ]εφανῶσαι χρυ-
σῶι στεφάνωι ἀρετῆ]ς ἕνεκα καὶ φ[ιλ-
οτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, εἶναι δ]ὲ αὐτὸν Ἀθην[αῖ-
ον . . . . καὶ ἐξεῖναι γρά]ψασθαι φυλῆ-
ς καὶ δήμου καὶ φρατρίας ἧς ἂν βούληται]ι κατὰ τὸν ν-
όμον . . . . δοῦναι περὶ αὐ]τοῦ τὴν ψῆφ-
ον . . . .] ἀθ]λοθέτο[υ
. σ .

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,28, πλάτος 0,15, πάχος 0,08. Πολλῶν γραμμάτων τὰ σχήματα παραδοξότατα. Τὰ ἀπεμιμήθημεν ὅσον ἠδυνάμεθα. Τὸ ο καὶ τὸ ρ καὶ τὸ θ τετραγωνίζουν ἐμφανέστατα, τὸ ω κύκλος εἶναι ἄκλειστος κάτωθεν, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ. τῇ ἐκδοθείσῃ ἐν τῷ Β'. φυλλαδίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 63, β, τὸ ε πλεονάκις δὲν ἔχει τὴν μεσαίαν ὁριζόντειον γραμμήν, ἐπίσης καὶ τὸ ρ ἄκλειστον παρουσιάζεται δίς. Καὶ ὅμως τοιαῦτα ὄντα τὰ γράμματα, εἶναι τῶν οὐ πολὺ μετὰ τὸν Κάσσανδρον Μακεδονικῶν χρόνων, διότι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὅμοιον κατά τε τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῷ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 3499 τυπωθέντι, εἰ μὴ καὶ διπλοῦν ἐκείνου ἀντίγραφον. Καὶ ἐν ἐκείνῳ μὲν μᾶλλον τὰ ἄνω ἐσώθησαν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ δὲ μᾶλλον τὰ κάτω, ἐκεῖθεν δὲ συνεπληρώθησαν οἱ τοῦ ἡμετέρου πρῶτοι ἓξ στίχοι. — Ἐν ς. 6 κεῖται ρ μετὰ τὸ π ἐν τῷ λίθῳ, ἔξω ἄν τις εἴπῃ, ὅτι εἶναι ἀμελῶς γεγραμμένον ο, μὲ οὐράν. Παρατηρῶ δὲ ὅτι λίαν καλῶς διατηρεῖται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου. Ἐν τῷ 15ῳ ς. εἶναι λείψανα τυπικῆς φράσεως, ἐμοὶ ἀγνώστου.

Ἀρ. 3.

Ἐπ]ὶ Μενεκλέ[ο]υς ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Πανδιονίδ-

ος] ὀ[γ]δόης πρυτανείας, ἧι Θεόδωρος Λυσιθέου
Τρικορ]ύσιος ἐγραμμάτευεν, Ἀνθεστηριῶνος
ἕνηι κ]αὶ νέαι, ἐκκλησία τῶν προέδρων· ἐπεψήφ-
ιζεν Θεόδ]ωρος Ναυσιμάχου Εὐωνυμεὺς καὶ συ-
μπρόεδρ]οι. Ἔδοξεν τῶι δήμωι· Καλλίστρατο-
ς Γλ]αύκωνος Κρωπίδης εἶπεν· περὶ ὧν ἀπαγγέλ-
λουσι]ν [ο]ἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων ὑπὲρ τῆ-
ς θυσίας ἣ]ν ἔθυσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἄγραν μυστηρ-
ίοις,] ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ, τοὺ-
ς προ]έδ[ρο]υς οἳ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ-
ι δήμωι ε]ἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν προσαγα-
γεῖ]ν αὐ[τοὺς] πρὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι, γ-
νώμη]ν δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆ-
μον], ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλεῖ, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθ-
αι] τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἃ φασὶν γεγονένα-
ι ἐ]ν τοῖς ἱερο[ῖ]ς οἷς ἔθυον ἐφ' ὑγιείαι καὶ σωτ-
ηρί]αι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων
ὅσο]ι εἰσὶν εὔνους καὶ φίλοι τοῦ δήμου· ἐπει-
δὴ δὲ] οἱ [ἐ]πιμεληταὶ [τ]ῶν μυστηρίων πρότερόν
τε ἐ]ν τεῖ θυσ[ί]αι τῶν [μ]εγάλων μυστηρίων ἐπεμ-
ελή]θ[ησ]αν τῆς θυσίας κ[α]ὶ νῦν τεθύκασιν τὰ σω-
τήρι]α [ταῖ]ς θεα[ῖς] ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμ-
ου . . . . . .]ίων, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμεμέληνται
καλῶ]ς καὶ [φ]ιλοτίμως, ἐπ[αινέσ]αι [τ]οὺς ἐπιμε[λ-
ητὰς τῶν μυ]στηρίων . . . . ημον Γλαύκων[ο-
ς . . . . δην, Δημ[ο]κράτη[ν] Ἐπι . . . . ου ἐκ Κερ[αμ-
έω]ν εὐσεβε[ί]ας ἕνεκα τῆ[ς πρὸς τὰς] θεὰς κ[αὶ φι-
λοτιμίας τῆ]ς πρὸς τὴ[ν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἀ-
ναγράψαι δ]ὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τ-
ὸν κατὰ] πρυτα[νείαν, ἐν στήληι λιθίνηι καὶ στ-
ῆσαι . . . . ἐ]ν Ἐλευσ[ῖνι . . . . . .

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,66, πλάτος 0,44, πάχος 0,21. Ἀνεσκάφη ἐν τῇ κατὰ τὴν γειτονίαν τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης οἰκίᾳ τοῦ Π. Μαράτου καὶ ἐδωρήθη παρ' αὐτοῦ τῇ ἑταιρίᾳ. Ὁ Μενεκλῆς ἄρχων καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τρὶς ἤδη εὑρέθη, καθ' ἃ μοὶ εἶπαν οἱ ΚΚ. Π. Εὐστρατιάδης καὶ Α. Φέλσεν, (ἴδε μάλιστα Π. Εὐστρατιάδου ἐπιγραφικὴν διατριβὴν ἐν Ἀθήν. 1856,) ἀλλ' ἀγνοῶ, ἂν ὡρίσθη ἀκριβῶς τὸ ἔτος καθ' ὃ ἦρξε· εἶναι δὲ βεβαίως τῶν πρώτων χρόνων τῆς Μακεδονικῆς ἐπικρατήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ 24ῳ στίχ. δὲν συνεπλήρωσα: τοῦ Ἀθηνα, διότι δεκτοῦ γενομένου, ὡς πρέπει, ὅτι ἕκαστος στίχος πλή-

ρης (ἐκτὸς τινῶν ἐχόντων διαλείμματα στίξεως), εἶχεν ἐν ταύτῃ τῇ στοιχηδὸν γεγραμμένῃ ἐπιγραφῇ ἀνὰ 36 γράμματα, βλέπομεν ὅτι ἑνὸς γράμματος ὁ τόπος λείπει. Ἄλλοι ἂς διευκρινήσωσι ταῦτα. καὶ ἔτι τὸ, ἂν, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἐν τῷ 26ῳ στίχῳ μετὰ τὸ μ ο ν, καὶ ἐν τῷ 27ῳ στίχῳ μετὰ τὸ δ η ν εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου τόπος κενὸς ἑνὸς γράμματος.

Ἀρ. 4.

. . . .
. . ε . π-
. . . κα]λῶς.
. . . . . . τὴν ἀν]άθεσι[ν
. . . . γ . . .
. . . .
. . . . ις
ἐπαινέσαι . . . . Ἐ]ρχιέ-
α] . . . . ἕνε-
κα] . . . . ἐν π]αντὶ καιρῶ[ι
. . . . . . δος καὶ ἀνα-
θεῖναι?] . . . . ἐν τῶι τῶν ἐφ-
ήβων?] . . . . αδε καὶ ὑπὸ.
. . . . εἰας αὐτῶι . .
. . . . . . ἀναγράψαι δὲ τ]όδε τὸ ψήφισμ[α
τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυταν]είαν ἐν στήλ[ηι
λιθίνηι, τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ] ε[ί]ς τὴν ἀναγρα[φ-
ὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν] . . . . . μερίσαι τὸν ἐπ[ὶ
τῆς διοικήσεως]. . . .

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,25, πλάτος 0,18, πάχος 0,09. Φαίνεται ψήφισμα εἰς τιμὴν γυμνικοῦ ἄρχοντος.

Ἀρ. 5.

Ἀγαθεῖ τύχει, ἐπὶ Αἴσχρωνος ἄρχον-
τος, Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι, Διο-
νυσόδωρος Ζωπύρου Ἀλωπεκῆθεν εἶ-
πεν· ἐπειδὴ Κράτεια, ἱέρεια λαχοῦσα
εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Αἴσχρωνος, τά
τε εἰσιτητήρια ἔθυσεν καὶ τὰς λοιπὰς
θυσίας τὰς καθῆκεν θύειν ὑπὲρ τοῦ
κοινοῦ, ἔστρωσεν δὲ καὶ κλίνην εἰς
ἀμφότερα τὰ Ἀττίδεια, καὶ τὰ λοιπὰ πα-
ρεσκεύασεν καλῶς καὶ ἱεροπρεπῶς, φυ-

θὲν ἐνλείπουσα φιλοτιμίας, καὶ τὸν ἐ-
νιαυτὸν καλῶς καὶ εὐσεβῶς διετέλε-
σεν θεραπεύουσα τὰς θεὰς καὶ ἀνοίγου-
σα τὸ ἱερὸν ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέ-
ραις· ὅπως ἂν οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί-
νωνται χάριν ἀποδιδόντες τοῖς φ[ι]λοτι-
μουμένοις εἴς [τ]ε τὰς θεὰς καὶ εἰς ἑ[αυ]τούς,
ἀγαθεῖ τύχει, δ[ε]δόχθαι τοῖς ὀργεῶσιν,
ἐπαινέσαι Κράτειαν καὶ στεφανῶσαι
θαλλοῦ στεφάνωι εὐσεβείας ἕνεκεν
τῆς εἰς τὰς θεὰς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς
εἰς ἑαυτούς, στεφανοῦν δὲ καὶ εἰς τὸν ἔ-
πειτα χρόνον ταῖς θυσίαις καὶ ἀναγο-
ρεύειν τὸν στέφανον αὐτῆς· ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς ὀργεῶνας
ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσαι πρὸ τοῦ
ναοῦ.

οἱ ὀργε- ῶνες τὴν ἱέρειαν Κράτειαν.	ἡ ἱέρεια Κράτεια Ἱερώνυμον.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,85, πλάτος 0,35, πάχος 0,08. Εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὰ γράμματα λίαν ἀμελῶς κεχαραγμένα καὶ παράξενα. Ἀπεδώκαμεν αὐτὰ ἐν τῷ πίνακι ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῶς. Ὁ ἄρχων Αἴσχρων, ὡς ἐμάθομεν παρὰ τοῦ Κ. Φέλσεν, μνημονεύεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐμπεριεχομένῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη L'ancienne Athènes, σελ. 492. Εἶναι δὲ, ὡς φαίνεται, τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Παρατηρηθήτω τὸ ἐν στίχῳ 7 τὰ ς καθῆκεν, τὸ ἐν στίχῳ 6 ε ἰ σ ι τ η τ ή ρ ι α, τὸ ἐν στίχῳ 22 ἐπαναληφθὲν κατὰ λάθος τοῦ λιθοξόου ε ἰ ς. Νέον δὲ ἄξιον λόγου φέρει ἡ ἐπιγραφὴ τὰ ἐν στίχῳ 9 Ἀττίδεια, ἑορτὴν, ἡμῖν τοὐλάχιστον ἀλλαχόθεν ἄγνωστον. Τίς δὲ ὁ ἐν τῷ τέλει Ἱερώνυμος; Ἴσως ὁ πρῶτος τῶν ὀργεώνων.

Ἀρ. 6.

. . ος Ἀθη[ν . . . ος
τοῖς ὀ[ργεῶσιν, Ἐ . .
. . εἶπεν·] ἐπειδὴ Ὀνασὼ Θε . . . . . ος
ἱέρεια λα]χοῦσα εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν
ἐπὶ . . . . ἄρχο]ντος, ὁμοίως δὲ [καὶ] πάλιν
λαχοῦσα εἰς τὸν ἐπὶ . .]ηνίωνος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν,
καλῶς καὶ φιλοτίμως τὴ]ν ἱερωσύνην διεξήγαγεν, προ-

νουμένη τῆς περὶ τὸ ἱε[ρὸν εὐκοσμίας, καὶ τὰ λοιπὰ ε- . . . . όνην τεῖ Θεῶι· ἔθυσεν δὲ και τὰς θυσίας τὰς καθηκούσας,] ἀλύπως τε πρὸς πάντας ἀν- θρώπους ἀνεστράφη·] ἵνα οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί- νωνται χάριν τὴν προσήκουσαν] ἀποδιδόντες ταῖς φιλοτ- ιμουμέναις τῶν ἀεὶ λαγχαν]ουσῶν ἱερειῶν εἰς τὴν θεὸν, δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν ὀρ]γεώνων, ἐπαινέσαι την ἱέρειαν . . . . . καὶ στεφ]ανῶσαι θαλλοῦ στεφά- νῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐσεβεί]ας εἰς τὴν θεὸν καὶ φιλο- τιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς· ἀ]ναθεῖναι δὲ αὐτῆς καὶ εἰ- κόνα ἐν πίνακι ἐν τῷ ναῷ, στεφαν]οῦν δὲ αὐτὴν καθ' ἑκάστ- ην θυσίαν . . . . καὶ] εἰς τὸν ἔ[πειτα χρόνον

. . . . .

Αἰθ. Πεντ. Ὕψος 0,19, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εἶχε μετακομισθῆ πρὸ ἐτῶν ἐκ Πειραιῶς εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ παρὰ τοῦ ἐν Λαμίᾳ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν Κωνς. Μάτσα μετηνέχθη εἰς Ἀθήνας καὶ περιῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθη δὲ πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι Ἀθηνῶν, τῇ 2 Μαρτίου 1859. Τὰ γράμματα φαίνονταί πως τῶν τελευταίων Μακεδονικῶν χρόνων. Ὅτι ἡ θεὸς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἡ Μήτηρ τῶν θεῶν, γνωστὸν ἐγένετο ἐκ Πειραϊκῶν ἐπιγραφῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Εφημ. ἀρ. 2585 καὶ ἑξῆς. Ἂν ἦτο σωστέρα ἡ ἐπιγραφή, ἠθέλομεν ἔχει δύο ἢ καὶ τριῶν ἀρχόντων ὀνόματα. Τώρα δὲ μόνον τοῦ ἐν τῷ 6ῳ στίχῳ ὀνόματος τὰ τελευταῖα γράμματα σώζονται. Τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸ τοῦ η γράμματος φαίνεται ὡς Γ ἢ Ζ ἢ Τ. Ὅθεν Ἀγηνίωνος, Αἰζηνίωνος, Ἀτηνίωνος, Τηνίωνος, Ζηνίωνος, ἠδύνατό τις νὰ συμπληρώσῃ· τοιαῦτα ὅμως ὀνόματα δὲν ἐγνώσθησαν, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀναλογίας. Εἰρηνίωνος δὲ ἢ Ἀθηνίωνος, ἡμεῖς δὲν προτείνομεν. Ἐν τῷ 9 στίχῳ πρὸ τοῦ ο ἑνὸς κ ἢ χ φαίνονται λείψανα. Ὅθεν ἀμπεχόνην ἢ ἀκόνην συνεπλήρωσα πρώην· ἀλλὰ τότε χρήζομεν πλειοτέρων συμπληρωτικῶν λέξεων ἢ ὅσας ἐχώρει πιθανῶς τὸ ἀποκεκομμένον τοῦ λίθου μέρος. Ὅθεν λέγω τώρα ὅτι ἴσως συνεκροτεῖτο ἡ φράσις διὰ τοῦ καθήκ ο ν ἦ ν, (ὡς ἐν τῇ παρὰ Lebas ὑπ' ἀρ. 412 ἐπιγραφῇ) οὕτω πως· καὶ τὰ λοιπὰ ε[ὐσεβῶς παρεσκεύασεν ὡς καθῆ]κον ἦν τῇ θεῷ. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ 16ου στίχου τὸ Α δὲν φαίνεται ὁλόκληρον, ἀλλὰ μόνον ἡ μία αὐτοῦ κεκλιμένη γραμμή, ἡ πρὸς τῷ Σ. Ἐπερίμενέ τις μᾶλλον η ἀντὶ α, ἵνα ἀναγνωσθῇ τὸ ὅλον: εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν. Τὸ δὲ ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ Ὀνασῶ ἀπηρτίσαμεν ἐκ τῶν φαινομένων ἰχνῶν τῶν γραμμάτων, ἀναγινώσκεται δὲ τὸ ὄνομα πρῶτον καὶ μόνον ἐν Ἀττικῇ ἐπιτυμβίῳ στήλῃ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ 749, d, οὕτω· Ὀνασὼ Ἀθηνοδώρου ἐκ Πειραιέων· ἔνθα τὸ σ εἶναι σεληνοειδὲς, τὸ δὲ ω ὕπτιον, τῆς τροχάδην (cursiv) γραφῆς. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ φέρεται καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη L'anc. Ath. σελ. 156, ἀλλὰ κοινοῖς κεφαλαίοις γράμμασι, ἐν δὲ τῇ Ἀρχ. Ἐφ. ὑπ' ἀρ. 1891 ἐξετυπώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλιν, γράμμασι τῶν Ῥωμ. χρόνων, ἐν δὲ τοῖς Ant. Hell. II, ἀρ. 1597 ἐξετυπώθη τέλος ἡ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Α. Ῥαγκαβῆ, γράμμασι πολὺ παλαιοτέροις,

καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄνομα φέρεται Ὀναπῷ, πάντως κατὰ λάθος. Ἄλλας τινὰς διαφορὰς τῶν τριῶν ἐκδόσεων τῆς μονοστίχου ταύτης ἐπιγραφῆς ἀποσιωπῶμεν· καὶ ταύτας δὲ ἀνεφέραμεν μόνον χάριν τοῦ κινδυνεύσαντος κυρίου ὀνόματος, καὶ ἵνα δειχθῇ πόσον δυσχερὴς εἶναι ἡ βεβαίωσις τοῦ κειμένου τῶν ἐπιγραφῶν, ὅταν τις ἀπὸ βιβλίου εἰς βιβλίον παραπέμπεται καὶ δὲν εἶναι εὔκολον οὔτε δυνατὸν ὅλως νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν λίθον ἰδίοις ὄμμασιν. Οὕτω δὲ δικαιολογούμεθά πως καὶ διὰ τὸ ὅτι πολλὰ χωρία τῶν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἐπιγραφῶν ἀβρόχεις κατὰ τὸ φαινόμενον ποσὶ διεδράμομεν.

Ἀρ. 7.

Ἐπὶ] ἄρχο[ντος . . .

Τμῆμα γείσου ἐκ στήλης ψηφίσματος. Λιθ. Πεντ. Δὲν φαίνεται νὰ ἦτο μέρος οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ψηφισμάτων.

Ἀρ. 8.

. . . . [στεφα-
νῶσαι αὐτο . . . .
διδόναι δὲ ἀ . . . .
καὶ τοὺς ἱερομ[νήμονας . . . .
καθισταμένους τὸ [πρῶτον ? . . .
οινων ἁπάντων καὶ ἀπο . . . [διά-
φορα. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φι-
σμα ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσα[ι
ἐν τῶι Ἡρακλέωι τῶι ἐν κύκλωι ἐν
Χολαργέων.

Λιθ. Πεντελ. Ὕψος 0,67, πλάτος 0,31, πάχος 0,11. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας παρά τινος σκαφέως, εἰπόντος ὅτι εὗρεν αὐτὸν εἰς τὰ ἀλώνια τὰ πρὸς δυσμὰς τοῦ Θησείου.

Ἱερομνήμονες δύω Ἡρακλέους ἀναφέρονται ἐν τῇ παρὰ Ῥαγκαβῇ Ant. Hellén. II, ἀρ. 878, ἐπιγραφῇ. Τὸ Ἡρακλέῳ ἐγράφη οὕτως ὑπὸ τοῦ λιθοξόου. Πρβλ. τὸ «μηνὸς Ἡρακλέου» ἐν C. I. Gr. ἀρ. 1699. Τὸ θῆτα τοῦ 4 στίχου ἄνευ ἐσωτερικῆς στιγμῆς ἢ γραμμῆς, καὶ ἐν γένει τὰ γράμματα ἀμελέστερον κεχαραγμένα. Φαίνονται δέ πως τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Ἡ ἀξία τοῦ λίθου μάλιστα τοπογραφική. Νομίζω ὅτι τὸ Ἡράκλεον τὸ ἐν κύκλῳ ἐν Χολαργέων ζητητέον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ δήμῳ Χολαργέων, ὅστις ποῦ κεῖται ἀγνοῶ. Ἂν δὲν μετεκομίσθη ὁ λίθος ἔξωθεν εἰς Ἀθήνας, ῥητέον ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐστάθη αὐτοῦ ἀντίγραφον, τοῦτο δὴ τὸ εὑρεθέν.

Ἀρ. 9.

Ἔδοξε τῷ δάμῳ· Ἐλπινίκῳ
καὶ Ἀθανοδώρῳ τοῖς παίδεσσ[ι
τοῖς Ἀγασιστράτω Τενεδίοις,
εὐεργέταισι ἐόντεσσι δεδόσθα[ι

καὶ αὐτοῖσι καὶ ἐκγόνοισι
προξενίαν καὶ προεδρίαν κα[ὶ
ἀτέλειαν πάντων καὶ εἰσαγωγὰν
καὶ ἐξαγωγὰν καὶ εἴσπλουν καὶ
ἔκπλουν καὶ πολέμω καὶ εἰρήνα
ἀσυλὶ καὶ ἀσπονδὶ καὶ Κυμαίοις
ἔ[μ]μεναι καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἐ]κγόνοις ἐντίμοις εὐθέως καὶ γᾶ[ς
κ]αὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ δίκαις
. . . . οις καὶ . . .

Λίθ. λευκός. Ὕψος 0,30, πλάτος 0,21, πάχος 0,07. Ἦτο ποτὲ κτῆμα τοῦ μακαρίτου Ἰω. Βενθύλου, καὶ ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1843 ὑπὸ τοῦ Λουδ. Στεφάνη ἐν τῷ βιβλίῳ Reise durch einige Gegenden Griechenlands. Εἶτα περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ δικηγόρου Ν. Ι. Σαρ.πόλου, ὅστις τὸν ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Τὸν μετεκδίδομεν δὲ, διότι ἡ πρώτη ἔκδοσις ἔχει λάθη ἐν τῷ 1 καὶ 3 στίχῳ οὐ μικρά. Διὰ τὸ λάθος μάλιστα τοῦ γ′ στίχου παρενοήθη καὶ τὸ Κυμαίοις ἔμμεναι τοῦ 10. Ἰδὲ ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 43. Φανερὸν δὲ, ὅτι οἱ δύω Τενέδιοι πολιτογραφοῦνται Κυμαῖοι, καὶ τὸ ψήφισμα εἶναι βέβαια τῶν Κυμαίων καὶ ὄχι τῶν Σμυρναίων. Ἂν δὲ, ὡς λέγει ὁ Στεφάνης, ὁ λίθος εὑρέθη ἐν Σμύρνῃ, τοῦτο δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκδοχὴν τῆς ἐννοίας. Διὰ πολλοὺς λόγους δυνατὸν νὰ εὑρέθη ἐκεῖ ὁ λίθος καὶ ὅμως νὰ μὴ περιέχῃ ψήφισμα Σμυρναίων. Ἐν τῷ 9 στίχ. τὸ ε ἰ ρ ή ν α εἶναι σαφές. Ἐγὼ δὲ δὲν προσέθηκα ς, ἐπειδὴ ὑποπτεύω, μὴ καὶ ἐν δοτικῇ πτώσει ἐλέγετο ἡ φράσις. Τὸ προσγραφόμενον ἰῶτα ἐν τούτῳ τῷ λίθῳ δὲν ἀπαντᾶται, ἡ δὲ διάλεκτος δὲν εἶναι πολὺ Δωρίζουσα ἢ Αἰολίζουσα, ὡς δεικνύει τὸ ἔ γ κ τ η σ ι ν. Τὰ τοῦ τελευταίου στίχου γράμματα, ἅπερ παρὰ τῷ Στεφάνῃ φαίνονται πλειότερα, εἶναι τόσον ἀμυδρά, ὥστε τι ποτε δὲν τολμῶ ἐγὼ ἐπ᾽ αὐτῶν.

Ἀρ. 10.

Μικρὸν τεμάχιον, ψηφίσματος πιθανῶς. Λίθ. Ὑμήτ.

Ἀρ. 11.

Λυκίσκ[ος		. . .	Α . . .	
Διονυσ . . .	Μήδειος	Διόδωρος	Πυθαγ[όρ]ας	Μ . . .
Θεοδωρί[δης	Μήδειος	Λύσανδρος	Ἀντίοχος	Χαρμ . . .
Διότιμος	Μήδειος	Λυσιάδης	Πολύαινος	Καλλικ . . .
Ἰάσων	Ἀναργίς	Δημήτριος	Ζήνων	Πάμφιλος
Νικίας καὶ	Φιλάνθης	Δημοχάρης	Ἀθωνίδης	Ζήνων
Ἰσιγένης	. . . . ης	. . . .	Θεόφιλος	Θεμιστοκλῆς
. . οητ . .				Οἰνόφιλος
				Βόηθος

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,30, πλάτος 1 μέτρ. πάχος 0,13. Εὑρέθη ἔνθα καὶ αἱ ὑπ' αρ. 69 καὶ 70, καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Τοῦ καταλόγου τούτου δυσεξήγητον φαίνεται τὸ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ μετὰ τὸν τρὶς ἐπαναλαμβανόμενον Μήδειον ὄνομα, ὅπερ ἡμεῖς ἀνέγνωμεν Ἀναρχία. Τί εἶναι τοῦτο; Εἶναι συγκοπὴ τοῦ Ἀντώνιος Ἀρχίας; ἀλλα ς ἐν τῷ τέλει ὁ λίθος δὲν ἔχει, οὔτε εἶχε ποτὲ, ὅσον ἡμεῖς διακρίνομεν. Ἔπειτα οὐδὲν τῶν ἄλλων ὀνομάτων παρουσιάζει τοιαύτην συγκοπήν. Εἶναι ὁ κατάλογος οὗτος κατάλογος Ἀττικῶν ἀρχόντων, καὶ ἐσημειώθη καὶ ἀναρχία τινὸς ἔτους; Ποίου τούτου; Δὲν εἶναι βέβαια ἡ ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἔτους τοῦ Εὐκλείδου ἀναρχία. Εἶναί τις ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων συμβᾶσα; Ἴδε Ἀθήναιον 5,31. Εἶναι τὸ Ἀναρχία, τέλος, γυναικὸς ὄνομα δι' ὅντινα δήποτε λόγον ἐδῶ ἐμβεβλημένον; Ἀλλὰ τοιοῦτο ὄνομα μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον οὐδὲν ἐγνώσθη.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων τὸ Φιλάνθης καὶ τὸ Ἀθωνίδης εἶναι νέα.

Ἀρ. 12.

. . . . Διονυσίο	
. . . .	
. . . . ἄνδρο	
. . . . στράτο	Φι]λοχά[ρες
. . . . Χσενίο	Ἐπιχαρ . . . .
. . . . . ελος	Ἀριστομ . . . .
. . . . τος Ἑστιαίο	Σωσίστρ[ατος . . .
. . . . . . άντο	Θαῤῥία[ς . . . .
. . . . . ω]νος	Μενοίτ[ες . . .
. . σμ]ίχο	Ἀντιφάν[ες . . .
. . . . . ί δ ο]ς	Κάλλαισ[χρος . . .
	Ἀ κ α μ α [ν τ ί δ ο ς

Λίθος Πεντελήσιος, εἰς δύω τεθραυσμένος. Ὕψος 0,16, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Παλαιογραφικῶς καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενον ὁμοία ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ταῖς ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 165—171.

Τὸ ἐν σ. 6 ελος εἶναι, φαίνεται, κατάληξις ὀνομαστικῆς.

Τὸ ἐν στ. 5 Θαῤῥίας, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον, μόνον ἴσως παρὰ Κέλσῳ de med. III, 20 καὶ 21 εὑρίσκεται.

Ἀρ 13.

. . α . .
. ατ . .
ο κατα . . .
ερηων ἐπι . . .
ἀνέγραψε τὰς σ . . .
τας εἰς τὴν οἰκο[δομίαν

τοῦ ἱεροῦ	
Ἀθηνὼ 1	
Ἀριστόκλεια 1	Πα . . . .
Κλεοκράτεια 1	Φιλα . . . .
Ἀσκληπιὰς 1	Ζωπύρο[υ
Ζ]ωσάριον 1	Φλαμεν . . . .
Σ. Πεδία 1	αρέστου
Λικινία 1	Κλεοπάτρα
Πῶλλα 1	Διονυσοδώ-
Ζώσμη	ρου Γ. Φαιναρ-
Ἀσκληπιάδου 1	έτη τὸν
Θεοδώρα 1	οἶκον ἐθαρ-
Πτολεμαὶς 1	άπευσε Λ
Ἀριστὼ 1	
Διογνήτη 1	
Ἐπικαρπία 1	

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,10, πλάτος 0,28, πάχος 0,06. Εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 33 καὶ 34. Ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ λανθάνει ἴσως τὸ ἱ]ερειῶν μὲ η γεγραμμένον. Πρέπει ἆρά γε ἐν τοῖς ἑξῆς νὰ συμπληρώσωμεν· τὰς σ[υνερανισαμέ]νας «ἢ» συμβαλομέ]νας εἰς τὴν οἰκο[δομίαν] τοῦ ἱεροῦ; — Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἀναγνωστέον ἴσως Φλαμενικὴ ἢ Φλα. Μενίππη Ἀρέστου. Ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ πάνυ καθαρῶς φαίνεται τὸ α πρὸ τοῦ ρ. Καὶ σήμερον οὕτω λέγομεν κοινῶς, θαραπεύω. Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ τελευταίου στίχου φαίνεται μᾶλλον Λ, καὶ εἶναι ἴσως ἀριθμὸς δηλῶν τὰ ἔτη, παρὰ Ν τελικὸν γράμμα τοῦ ἀορίστου. Τὰ ὀνόματα Κλεοκράτεια, Ζώσμη, Πτολεμαὶς, Διογνήτη, Ἐπικαρπία εἶναι νέα.

Ἀρ. 14.

. . . σιος [Γ]ο
. . νουσίου . .

ἀγωνοθετή]σας Θησ[είων
ἐν τῷ ἐπὶ Ἡρ]ώδου ἄρχ[οντος
ἐνιαυ]τῶι, Ἑρμῇ, π[αιδο-
τριβοῦντ]ος Φιλίο[υ τοῦ
Διοκλέους Φ]ρεαρρίου, [ὑ-
ποπαιδοτριβοῦντ]ος . . κτλ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,10, πλάτος 0,09, πάχος 0,08. Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις. Ἐπωλήθη τῇ Ἑταιρίᾳ παρὰ Θεοδ. Βουργουτζῆ. Εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ ὁμοία τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 255 τυπωθείσῃ, ἣν πληρεστέραν βλέπομεν ἐκδεδομένην ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀρ. 1384. Τὸ περιεργότατον σχεδὸν τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς εἶναι ὅτι ὁ λίθος

ἀποτεθραυσται ἐν τῷ β᾽ στίχῳ ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου και ὁ λίθος ὁ ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ τῇ Ἀρχαιολ. Εφημ. ἐκδοθείς, ἤτοι μετὰ τὸ Φιλίο —. Ἀλλ' ὅμως ῥητέον ὅτι οἱ λίθοι δὲν εἶναι οἱ αὐτοί. Ἔχειδὲ ἡ ἑτέρα ἐπιγραφὴ οὕτως·

. . ητ . . .
Διονύσιος Πολυμνήτο . .
. . εὺς γυμνασιαρχήσας ἐν τῶι ἐ . .
Ἀριστοξένου ἄρχοντος ἐνιαυτ . .
Ἑρμῇ, παιδοτριβοῦντος Φιλιο
τοῦ Διοκλέους Φρεαῤῥίου, ὑπο .
. . οτριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ . . .
ον Μελιτέως.

Ἀρ. 15.

. . ος	
Γαμηλιῶνα	
Τ]ιτιανός.	
Ἀνθεστηριῶνα	
Ἀσκληπιόδοτος.	
Ἐλαφηβολιῶνα	Ἐ
Κλ. Λυσιάδης.	Ἀβ[άσκαντος
Μουνιχιῶνα	. .
Διονύσιος.	Αὐρ.
Συστρεμματάρχαι	Αὐρ.
Κλ. Λυσιάδης	Η.
Ζώσιμος Ζωσίμου Βησαιε[ύς.	
Τιτιανός	Γέλ]λιος
Φιλαθήναιος	Υ.
Ἀσκληπιόδοτος	Αὐ . .
Ζώσιμος	Αὐ . .
Ἀγαθοκλῆς.	
Ἐρεχθεΐδος.	
Κλά. Καρπίων	
Φιλοκλῆς Εὐπόρ[ου	
Α]φ[ρ]οδείσι[ος.	

Λιθ. Πεντ. Ὕψος 0,38, πλάτος 0,25, πάχος 0,12. Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Ὁμοία εἶναι τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀριθ. 270, ἐκτυπωθείσῃ, ἔνθα γυμνασιάρχαι ὅλων τῶν μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καταλέγονται. Οἱ δὲ συστρεμματάρχαι, ἐφηβική τις νομίζομεν ἐνταῦθα ἀρχή, ἀναφέρονται καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ. τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 1831. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης τοῦ

C. I. Gr. διορθούσθω ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. υπ' ἀρ. 3239 ἐκδοθείσης, ἔνθα τὰ κτη κακῶς συνεπληρώθησαν Κτησίου, τὰ Ποσειδεω Ποσειδεωνίων, τὰ Γαμηλιων ἐτονίσθησαν Γαμηλίων καὶ τὰ Ἀνθεστηρ Ἀνθεστηρίων, ἐν ᾧ εἰς ὅλα ταῦτα προσθετέαι ἁπλῶς αἱ καταλήξεις τῶν μηνῶν κατ' αἰτιατ. πτῶσιν.

Ἀρ. 16.

. . . . ί]δος	
. . ος, Ἀχα[ρνεύς	
όδωρος Εὐτύχ. Φ . .	
Ἀριστόβουλ(ος Ἀχαρ(νεύς)	Ε . . .
Κεκρο]πίδος	Δάφνο[ς
, Πιτθ(εύς)	Πολύκα[ρπος
. . νίδης, Μελι(τεύς)	Πολυχρόνιος
Εὐτυ]χιανός Μελι(τεύς)	Δομέστιχος
. ίδο]ς	Δωρίων Ἀγαθημέρου
. . . ος	Μηνόδωρος Γαΐου
. . εύς	Γάϊος,
. . ς	Σουλπίκιος Θάλαμος
	Φίλερως,
	Ἀβάσκαντος,
	Ζώπ]υρος Ἀβασκάντου
	. . . ων,
	Ἀγαθή]μερος
	. . Ζ]ωσίμου

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,16, πλάτος 0,27, πάχος 0,08. Εὑρέθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ σκαφέων ὡς καὶ ὁ ἑξῆς, καὶ διὰ τοῦ Καθηγητοῦ Α. Ῥουσοπούλου περιῆλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Αἱ ἐπὶ τοῦ λιθογραφικοῦ πίνακος μετά τινα ὀνόματα ἕλικες φανερόνουσι κατὰ τὸν Boeckh, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἦν τὸ αὐτὸ τῷ τοῦ υἱοῦ.

Ἀρ. 17.

Ἐ]πὶ Διογε . . . ,
. . Κηφεισιεύς
. . . Λυσίμαχος
. . Ζώσιμος Μελι
Βά]κχος Διονυσίου
Ἀθ]ήναιος Διονυσίου
Μέ]νανδρος Διονυσοδώρ[ου
Ἀ]πολλώνιος Ἀντιπά[τρου
Νουμ]ήνιος Ζωσίμου

. . ου — Εὔνομο

Εἰ]σίδοτος . . .

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,20, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Ἴδε τὸν προηγούμενον ἀριθμόν. Διογένης ἂν συμπληρώση τις ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ, ἔχει ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἄρχοντος, τοῦ καὶ ἐν ἀρ. 353 τοῦ C. I. Gr. μνημονευομένου.

Ἀρ. 18.

. Χ]σενοφα[ντο . .

. σοὶ κατέθ[εκε ?

. . ὅρος . .

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,12, μῆκος 0,32, πλάτος 0,18. Εὑρέθη ἔνθα καὶ οἱ ὑπ' ἀρ. 27, 69 καὶ 70 λίθοι, καὶ ἐδωρήθη τῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Διανοσταφίδα. Ἔμμετρος φαίνεται ἡ ἐπιγραφή.

Ἀρ. 19.

. . . . α . . . .

παρὰ στρατεγὸν τὸν

. . . ταμιὸν ΤΗΗΗΔΔ

ΗΔΗΗΗ . . . ΧΧΧ

ἐπιστάτες . . . . ετ

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,21, πλάτος 0,26, πάχος 0,08. Παραβληθήτω τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 156 ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ (ἴδε καὶ Ἐφημ. Ἀρχαιολ. ἀρ. 3266) ἀλλ' ἐκείνη νεωτέρων χρόνων. Πρβλ. ἔτι καὶ Ἐφημ. Ἀρχ. ἀρ. 3451 καὶ 3452.

Ἀρ. 20.

ΙΙ	Ἐτεο[καρπάθιοι	
	Καρπαθο(υ)	ΕΙ
ΙΙΙΙ	Ἀρκέσεια	ΙΙΙΙΙ⊡ΔΔΔ
	Κάσιοι	ΗΔΔΔΗ
	Καρπάθιοι	ΔΠΗΗΗΙΙΙ
	Χαλκειᾶτα[ι	
	Κεδ]ριῆται	

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,16, πλάτος 0,16, πάχος 0,08. Εἶναι ἐπιγεγραμμένος ἐπὶ τῶν δύο προσώπων. Εὑρέθη μεταξὺ λίθων κοινῶν πωληθέντων ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, προερχομένων δὲ ἐξ ἐρειπίων ἐκκλησιδίου κειμένου ποτὲ πρὸς ἄρκτον τῆς νῦν κτιζομένης Σιναίας Ἀκαδημίας. Ὁ ἀγοραστὴς τῶν λίθων, ὁ καθηγητὴς Γ. Μακκᾶς, παρατηρήσας τὸν λίθον ἐνεπίγραφον, ἐδωρήσατο αὐτὸν τῇ Ἑταιρίᾳ. Εἶναι δὲ προφανῶς τεμάχιον ἀναγραφῆς φόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁποῖα πλεῖστα μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν, καὶ ζητητέον, εἰς ποῖον τῶν γνωστῶν τεμαχίων δύναται νὰ προσαρμοσθῇ.

'Αρ. 21.

Λιθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,30, πλάτος 0,27, πάχος 0,11. Ὁμοίας ὑποθέσεως ἐπιγραφὰς περὶ μισθωσαμένων καὶ ἐγγυητῶν βλέπομεν δημοσιευμένας ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 82, 82, 103 καὶ 104, καὶ τῇ βοηθείᾳ ἐκείνων ἐξεταστέα καὶ ἡ παροῦσα, ἥτις εἶναι μὲν ἐπιμελῶς κεχαραγμένη, ἀλλ' ἐβλάβη πολὺ ὑπὸ τοῦ χρόνου.

'Αρ. 22.

Λυκοῦργος
ὁ ῥήτωρ.

Βάθρον ἐλλιπὲς, τεθραυσμένον εἰς 4 κομμάτια, λίθου Ὑμηττείου. Ὕψος 0,22, μῆκος 0,63, πλάτος 0,11. Τὰ γράμματα ἀπεδώκαμεν ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῶς ἐν τῷ πίνακι, ἵνα κρίνωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες, ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσι ὡς σύγχρονα τοῦ ῥήτορος. Μέγεθος ἔχουσι 0,05. Ἔτι ἴσως ὑποβλητέα εἰς Πυῤῥώνειον ἐξέτασιν καὶ ἡ ἔκφρασις· ὁ ῥ ή τ ω ρ, ἂν δηλ. εἶναι πρέπουσα εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους. Ἄνωθεν τοῦ βάθρου βλέπει τις βαθουλώματα, διὰ νὰ ἐνστηριχθῇ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀνδριάς. Κατὰ Παυσανίαν (1, 8, 2) ἔκειτο χαλκοῦς ὁ Λυκοῦργος ἐν Ἀθήναις, μετὰ τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων, ἀλλὰ ποῦ ἔκειντο αὗται; Ὁ Παυσανίας τὸ γινώσκει. Ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰκάζουσιν. Ἀλλ' εὑρέθη ἆρά γε καὶ εἰς τὴν θέσιν του τὸ βάθρον τοῦτο, ἢ μετεκομίσθη ἄλλοθεν; Δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι μετεκομίσθησαν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐνεπίγραφοι λίθοι, ὅπως μάλιστα ἐπιτύμβιοι;

'Αρ. 23.

. . ἀν]έθηκαν οἱ ἐπὶ Διο . . . . [ἄρχοντος
στεφανωθ]έντες ὑπὸ τῶν [δημοτῶν

Λιθ. Πεντ. Ὕψος 0,12, πλάτος 0,17, πάχος 0,08. Εὑρεθεὶς ἐν τῇ θέσει τοῦ λεγομένου Πρυτανείου, ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Κυριακίδου. Παρβλ. τὰς ἐν σελ. 736 καὶ 738 τοῦ II τόμ. τῶν Ant. Hellén. τοῦ Α. Ῥαγκαβῆ ἐπιγραφάς.

'Αρ. 24.

Ἡ βουλ[ὴ . . .
ἡ ἐπ[ὶ . . .
στε[φαν . . .
ἀρε[τῆς ἕνεκα

Λιθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,20, πλάτος 0,20, πάχος 0,11.

'Αρ. 25.

Ἡ βουλ]ή
. . ιο . .

Λίθ. μέλας Ἐλευσίνιος. Ὕψος 0,10, μῆκος 0,24, πλάτος 0,25.

Ἀρ. 26.

. . . Εὐ]πυρίδης ἀγορανόμο[ς . . .
. . τὸν]ζυγὸν καὶ τὰ μέτρα ἀνέ[θηκεν

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,22, μῆκος 0,68, πλάτος 0,55. Τὸ βάθρον τοῦτο ἔκειτο πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοὺς βορείους τῆς ἀκροπόλεως πρόποδας οἰκίας τοῦ πρώην συμβολαιογράφου Κοσμᾶ Κοκκίδου, καὶ ἐδωρήθη ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἑταιρίᾳ.

Ἀρ. 27.

. . . . . . ντων . . .
. . . . . λης ἥρωα ἐπιμ . . . . .
. . ταμία Θρασυβούλο]υ

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,40, πλάτος 0,27, πάχος 0,28. Εἰς τρία τεθραυσμένος. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς, ἧς καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 18.

Ἀρ. 28.

. . . . ίδης
. . . . ους Σουνιεύς
. . . . ο]υ Κοθωκίδης
. . . . ος Αἰξωνεύς
. . . . άτου ἐκ Κε(ραμέ)ων
. . . . χου Μελιτεύς
. . . . ω]νος Ἀγρυλῆθεν
. . . . . . μ]νήστου Οἰναῖος
. . . . οκράτου ἐκ Κερα(μέ)ων
. . . . . . ο]υ Ἀχαρνεύς
. . . . κλέους Παιονίδης.
. . . . πόλ]εως σωτῆρε πολῖται
. . . . ἰδίαις ἀνέθηκαν
. . . , . . . σι χαράγμασι Μουσῶν
. . . . δήμου τε ἕκαστον
. . . . Ἀσίας πολυχρύσου
. . . . πρό]φρων δῆμος Ἀθηνῶν
. . . . δεῖγμα μέγιστον
. . . . α θεοὶ δὲ χάριν.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,40, πλάτος 0,23, πάχος 0,09. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας παρά τινος εἰπόντος, ὅτι εὗρεν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ 5 καὶ τῷ 9 στίχῳ μοὶ φαίνεται ὅτι εἶναι συγκοπὴ τοῦ δημοτικοῦ ἰδιότροπος. Τὸ ὀκτάστιχον δακτυλικὸν ἐπίγραμμα, οὗ ὁ τελευταῖος μόνον στίχος εἶναι Ἡρωελεγεῖος, μὴ ἀναφέρεται εἰς τὸν Δημήτριον τὸν πολιορ-

κτην καὶ τὸν πατέρα του; Ὁ 2 καὶ ὁ 4 αὐτοῦ στίχος καθ' ὅλον τὸ μῆκός των μετεξέσθησαν ἔκπαλαι καὶ πάλιν ἐπεγράφησαν.

Ἀρ. 29.

. . . εύς
ἀν]έθηκεν.
Λεωχάρ[ης
. . .

Λ.Θ. Πεντ. Ὕψος 0,17, πλάτος 0.30, πάχος 16. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου οὐ πολὺ λείως ἐξειργασμένη. Ὑπὸ τὰ Λεωχαρ φαίνεται τὸ ἄνω μέρος γράμματος ἢ Γ ἢ Ε. Πλεῖστοι βέβαια συμπληροῦντες ἐποίει ἢ ἐπόησεν ἢ ἐποίησεν ἢ ἐπώεσεν, θέλουσι ζητήσει καὶ τίς τῶν δύο ἢ τριῶν Λεωχαρῶν εἶναι ὁ ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένος.

Ἀρ. 30.

Τιμοκράτη[ς . . .
ἐποί . . .

Λ.Θ. Ὑμηττ. Ὕψος 0,19, πλάτος 0,18, πάχος 0,22. Τὸ γράμμα ο ὡς θ δὶς γεγραμμένον εἶναι βέβαιον. Τιμοκράτην τεχνίτην ἀγνοῶ ἄλλοθεν.

Ἀρ. 31.

Ἀγαθῇ τύχῃ,
Διὶ] Στρατίῳ
. . . έμων κα[ὶ
Καλλι]στιανὸς
Γερμ]ανικοπο-
λῖτα]ι καὶ α . .
. . εὐ]χῆς χ[άριν.

Βωμοειδὲς βάθρον λίθου Πεντ. Ὕψος 0,29, πλάτος 0,18, πάχος 0,10. Μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς θέσεως, ἔνθα τὰ γιγαντόσχημα ἀγάλματα, τὰ παρὰ τὴν Παναγίαν Βλασταροῦ. Ἐκεῖ ἴσως καὶ εὑρέθη ἐν τῇ περυσινῇ ἀνασκαφῇ. Τὸ ἐπίθετον Στράτιος τοῦ Διὸς (περὶ οὗ ἴδε Ἡρόδοτον 5,119 καὶ Στράβωνα 14,2) ἀνεγνώσθη καὶ εἰς ἄλλας δύω Ἀττικὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἐξεδώκαμεν μετὰ σημειώσεων ἐν τῷ Φιλοπάτριδι Ἀθηνῶν (8 Νοεμβρ. 1858 καὶ 12 Νοεμβρ. 1859) αἵτινες εἶναι ἐπίσης ὡς καὶ ἡ παροῦσα, τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ ἔχουσιν οὕτως· α) ἀγαθῇ τύχῃ. Διὶ Στρατίῳ Διότιμος Ὑψικράτης, Δρόσερος Σευῆρος οἱ Ἀμασεῖς· β) Διὶ Στρατίῳ Γν[αῖος] κ[αὶ] Λ[εύκιος] Μουσωνιοι εὐχῆς χάριν.—Ἴσως δὲ δὲν εἶναι τύχης ἔργον, ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς πλείονες τοῦ ἑνὸς εἶναι οἱ ἀνατιθέντες, οὐχὶ εἷς, ὡς καὶ ὅτι οἱ τῶν 2 ἐπιγραφῶν εἶναι Ἀσιανοί, ἂν ἡ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις θεωρηθῇ πιθανή.

πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως τῶν δύω ἑτέρων ἐπιγραφῶν, ὡς καὶ πιθανολογίας τινὰς περὶ Στρατίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, ἐξεθέσαμεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἐφημερίδι, καὶ ὁ βουλόμενος ἂς ἀναδράμῃ ἐκεῖ, ἂν δὲν προτιμᾷ οἴκοθέν τι νὰ εἰκοτολογήσῃ.

Ἀρ. 32.

Καλλιστογένης
Καλλίππου στεφανηφορήσας
Ἀπόλλωνι.

Λίθος φαιός. Μῆκος 0,58, ὕψος 0,08, πλάτος 0,16. Εὑρέθη ἐν Αἰγιάλῃ τῆς Ἀμοργοῦ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρβαρήγου. Τὸ Καλλιστογένης νέον. Ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ βλέπομεν, ὅτι ὁ λιθοξόος ἐχάραξε δὶς τὰ ΛΗ κατὰ λάθος.

Ἀρ. 33.

Ἄξιος καὶ [Κλε?]ὼ Ἀρτέμιδι
Νᾶναῖ εὐξάμενοι ἀνέθηκαν.

Λίθ. Ὑμήτ. Μῆκος 0,17, ὕψος 0,04, πλάτος 0,17. Εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Ἄνωθεν ἔφερέ ποτε, ὡς φαίνεται, ἀγαλμάτιον. Τὸ Νανὰ, ὡς ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος, νέον. Νανὰ ὅμως νύμφη, θυγάτηρ τοῦ Σαγγαρίου καὶ μήτηρ τοῦ Ἄττυος ἀναφέρεται ὑπὸ Ἀρνοβίου 5, σελ. 199 καὶ 206.

Ἀρ. 34.

Ἐπὶ Ἐπικράτους ἄρχοντος Μεγίστη
Ἀρχιτίμου Σφηττίου θυγάτηρ Μητρὶ
θεῶν εὐάντῃ ἰατρίνῃ Ἀφροδίτῃ
ἀνέθηκεν.

Λίθ. Πεντ. Μῆκος 0,54, ὕψος 0,15, πλάτος 0,40. Βάθρον φέρον ἄγαλμα γυναικεῖον ἀκέφαλον, ὀλίγῳ βραχύτερον τοῦ φυσικοῦ ἀναστήματος, ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ, καὶ ἔχον ἐν τῇ σωζομένῃ ἀριστερᾷ χειρὶ δύω ψέλλια, διαφόρου εἴδους. Εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς χερσονήσου, ἄνωθεν τῶν μύλων, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἄρχων Ἐπικράτης ἀγνοῶ, κατὰ ποῖον ἔτος ἦρξε. Ἡ μήτηρ θεῶν ὅτι εἶχεν ἱερὸν ἐν Πειραιεῖ, κατεδείχθη καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν Πειραϊκῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερ. τῷ 1855 ἐν φυλλαδ. 40, ἔνθα καὶ τὸ ἐπίθετον εἰατρίνῃ, ἔτι δὲ καὶ τὸ εὐαντήτῳ, ὅπερ ἐνταῦθα, εὐάντῃ γράφεται ἄνευ τοῦ ι τοῦ ὑπογεγραμμένου. Εὐάντεα κατ' αἰτιατικὴν εὕρηται, ὅσον γνωρίζω, μόνον παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν Ἀργοναυτικῶν Δ, 147. Τὸ Ἀφροδίτῃ δὲν πρέπει νὰ μᾶς παραξενεύσῃ. Ἴδε Gerhard Μυθολογίαν ἑλληνικὴν § 139—141. Παρατηρηθήτωσαν ἔτι τὸ Ἀρχ[ι]τίμου καὶ τὸ Σφη[τ]τίου.

Ἀρ. 35.

Τελεσφόρ[ῳ]
Αἰμιλιαν[ὸς]
ὄναρ ἰδώ[ν].

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,06, πλάτος 0,12. Εὑρέθη κατὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Παπαδάκη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ λίθος εἶναι ἀποτεθραυσμένος ἄνωθεν, καὶ οὕτω λείπει τὸ ἀγαλμάτιον τοῦ θεοῦ Τελεσφόρου, ὅπερ δηλοῦται ὑπὸ τῆς συμπληρωθείσης ἐπιγραφῆς. Ἐξεδόθη πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, τῇ 10 Ἀπριλίου 1859. Τότε συμπαραβάλλοντες τὴν φράσιν «ὄναρ ἰδών» μὲ ἄλλας ὁμοίας εὑρισκομένας ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν καὶ ἑνὸς τῶν ἐν τοῖς Προπυλαίοις νῦν διατηρουμένων βωμῶν τὴν ἐπιγραφήν, ἥτις καίτοι δὶς ἐκδοθεῖσα (ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 47, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Mittheilungen aus Griechenland τοῦ Schoell, σελ. 120,) δὲν ἐξεδόθη ὅμως κατὰ πάντα ὀρθῶς. Ἔχει δὲ οὕτως ἐπὶ τοῦ λίθου·

Τόν δε Λύκο[ς] . . . . κατ' ὄνιρον
Τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε . το Διί.

Τὰ μέσα δηλ. τοῦ πρώτου στίχου, ὡς καὶ ἓν γράμμα τοῦ δευτέρου, τὸ ν τοῦ ῥήματος, ἀπεξέσθησαν ἤδη ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐπίτηδες καὶ ἐλειάνθη ἔπειτα ἐπιμελῶς ὁ λίθος· ἀλλ' οὕτω τὸ μέτρον τοῦ β'. στίχου βλαβὲν καιρίως, προδίδει ὅτι δύω τοὐλάχιστον ἦσαν οἱ ἀρχῆθεν ἀναθέμενοι τὸν βωμόν. Παράβαλε καὶ τὸ λιθογράφημα τῆς «Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος».

Ἀρ. 36.

ὅρος
Μουσῶν
κήπου.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,68, πλάτος 0,32, πάχος 0,17, Εὑρέθη πέρυσιν ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου, ἐλεγκτοῦ, (τῆς κειμένης παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος) καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Ὁ λίθος εὑρέθη ἔν τινι τάφῳ πλαγίως ἐῤῥιμμένος, καὶ ἔχει ὄπισθεν βαθούλωμά τι ἐπίμηκες κανονικόν, μιᾶς περίπου σπιθαμῆς μήκους. Παρατηροῦμεν, ὅτι ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρὸ τῶν βασιλικῶν ἱπποστασίων εὑρέθησαν προπέρυσιν καὶ ἄλλοι λίθοι ἔχοντες ὅρων ἐπιγραφὰς καὶ μάλιστα τὸ «ὅρος Κολλυτοῦ,» οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἄλλοι ἂς κρίνωσιν, ἂν οἱ λίθοι οὗτοι καὶ ὁ ἡμέτερος πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κείμενοι ἐν τῇ ἀρχικῇ των θέσει, ἢ ὡς ἐκεῖσε μετακομισθέντες ἄλλοθεν ἐν παλαιοτέροις χρόνοις. «Μουσῶν κῆπον ἢ Μουσῶν ναὸν» ἐν Ἀθήναις ἡμεῖς ἄλλοθεν δὲν γνωρίζομεν, Μουσῶν δὲ Ἰλισσιάδων βωμὸς ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Παυσανίου παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· πρβλ. καὶ ἐπιγραφὴν ἐν Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. ὑπ' ἀρ. 1204. Εἰρήσθω δὲ καὶ τόδε τὸ παράξενον, ὅτι ὁ λίθος οὗτος εὑρέθη παρὰ τὴν νῦν ἀπό τινων ἐτῶν ὁδὸν Μουσῶν καλουμένην (τὴν ἀποτελοῦσαν τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας). Ἁπλῆ βέβαια συγκυρία τοῦτο.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μικροῖς γράμμασιν ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, (φύλλῳ τῆς 10 Ἀπριλίου 1858.).—

'Αρ. 37.

Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
Ἄππιον Κλώδιον Ἀππίου υἱὸν Πόλχερ
αὐτοκράτορα, τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

Λίθ. Τμήτ. Ὕψος 0,30, μῆκος 1,30, πλάτος 0,61. Εὑρέθη ἐν τῷ κατωφλίῳ θύρας τινὸς ἀναφανείσης παρὰ τὸ ἅγιον βῆμα τῆς Παν. Πυργιωτίσσης.

Ὁ τιμώμενος ἴσως εἶναι ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ διαβοήτου δημαγωγοῦ Κλωδίου, τοῦ ἐπὶ Κικέρωνος, αὐτὸς ἐκεῖνος ἴσως, ὅστις Προπύλαια ἐν Ἐλευσῖνι κατεσκεύαζε, κατὰ Κικέρωνα ἐν ταῖς πρὸς Ἀττικὸν ἐπιστολαῖς 6, 1. Τὸ υἱὸν ἄνευ τοῦ ι εὑρίσκεται οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἀριθμοῖς ἐκτὸς τοῦ 38ου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βου στίχου οὐδέποτε εἶχε γραφῇ Α, ἀλλ' ἄκλιτον ἠθέλησαν τὸ Πόλχερ. Σημειοῦμεν δὲ διὰ τοὺς μὴ ἐντριβεῖς εἰς τὰ τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν Ῥωμαίων, ὅτι τὸ αὐτοκράτορα δὲν σημαίνει μόναρχον βασιλέα ἢ Καίσαρα, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοκράτορα, ἔχοντα τὴν τιμητικὴν ἐπίκλησιν τοῦ imperatoris. Οὕτως ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῇ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 41 ἐπιγραφῇ.

'Αρ. 38.

Ὁ δῆμος
Παῦλλον Αἰμίλιον
Λευκίου υἱὸν
Λέπεδον, ἀνθύπατον,
αὔγορα.

Λίθ. Πεντ. Τῆς ἄνω σειρᾶς τῶν βάθρων ἢ σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ἔσωθεν. Ἡ Παν. δηλ. ἡ Πυργιώτισσα ἔχει ὑπὲρ τοὺς 30 τοιούτους σπονδύλους ἄλλους, ῥαβδωτούς, ἄλλους ἀρραβδώτους, ἐκ τῶν τελευταίων δέ τινες ἔχουσι τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας ἐπιγραφάς. Ἴσως δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρράβδωτοι ἔχουσιν ἐπιγραφάς, ὅπερ θέλομεν ἰδεῖ ὅταν μετακινηθῶσι τῆς θέσεώς των. Εἶναι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ οὐχὶ εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις πάντων τῶν σπονδύλων ἐγκεχαραγμέναι, ἀλλ' εἰς ἄλλους μὲν ὑψηλότερα, εἰς ἄλλους δὲ χαμηλότερα, ὅπως τὸ δεικνύει ὁ πίναξ. Δὲν ἐσημειώσαμεν δὲ ἐνταῦθα οὔτε το μῆκος οὔτε τὴν διάμετρον τῶν σπονδύλων τούτων, ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰσέτι εὔκολον νὰ μετρηθῶσι πάντες. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ ἀνεψιὸς τοῦ γνωστοῦ τριάρχου Λεπίδου. Ἀλλ' ὁ ἀκριβὴς ὁρισμὸς χρήζει πλείονος ζητήσεως. Ἡ δὲ γραφὴ Λέπεδον εἶναι κατὰ τὰ Τεβέριον, Δομετιανὸν κττ. Εὑρέθη δὲ αὕτη καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 48 ἐπιγρ. τῶν Antiq. Hellén. Καὶ τὸ Παῦλλος μὲ δύω λ εὑρίσκεται ἐν ἐπιγραφαῖς. Τὸ α ὔ γ ο ρ α διὰ τοὺς μὴ εἰδότας τυχὸν λατινικὰ ἀναγνώστας σημειοῦμεν ὅτι σημαίνει ἱερέα οἰωνοσκόπον, οἰωνόμαντιν.

'Αρ. 39.

Ὁ δῆμος

Γάϊον Ἀσίνιον
Γαΐου υἱὸν,
στρατηγὸν
ἀποδεδειγμένον,
ἀρετῆς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς ἑαυτον
ἀνέθηκεν.

Λίθ. Πεντ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ πάνυ Ἀσίνιος ἐκεῖνος ὁ Πολλίων, ὁ πολιτικὸς καὶ ἱστορικὸς κτλ. Ἀλλ' ὅμως λέγεται ἐκεῖνος ἐν τοῖς συγγράμμασιν Γναίου υἱὸς, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγρ. καθαρὸν τὸ Γαΐου.

Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 2555, ἀλλ' ἀτελῶς, διότι δὲν περιέχεται ἐκεῖ τὸ τοῦ 4 στίχου «στρατηγὸν», ὅπερ μετὰ τοῦ ἐν τῷ 5 στίχῳ «ἀποδεδειγμένον» σημαίνει, ὡς γνωστὸν, τὸν praetorem designatum.

Ἀρ. 40.

Ὁ δῆμος
Πό]πλιον Κορνήλιον
Π]οπλίου υἱὸν Δο-
λαβέ]λλαν στρατη-
γὸν, ἀρε]τῆς ἕνεκεν.

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων τῶν κειμένων, πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ. Τὰ γράμματα ἅπερ συνεπληρώσαμεν θέλουσιν ἀναφανῆ, ὅταν ὁ λίθος μετακινηθῇ ἐκ τῆς πλαγίας θέσεώς του. Εἶναι δὲ ὁ τιμώμενος ὁ συνύπατος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος.

Ἀρ. 41.

Ὁ δῆμ[ος
Γάϊον Κο[ρνήλιον
Βάλβον αὐ[τοκράτορα,
ἀρετῆς [ἕνεκα καὶ
εὐνο[ίας.

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν πρὸς τῷ δυτικῷ τοίχῳ. Καὶ τούτου τὰ συμπληρωθέντα γράμματα θέλουσιν ἀναφανῆ ὅταν μετακινηθῇ.

Ἀρ. 42.

Σω]τῆρι καὶ κτίστῃ

Αὐ]τοκράτορι
Ἀδριανῷ] Ὀλυμπίῳ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,48, πλάτος 0,31, πάχος 0,29. Ὑπὸ Ἀντωνίου Βενιζέλου κατεδείχθη μοι ὁ λίθος οὗτος κείμενος ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ πρὸς νότον τῆς νέας Μητροπόλεως, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Πολλοὶ τοιοῦτοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ ἀλλαχοῦ. Οὐ πάνυ δὲ εὐδιάκριτον, ἂν καὶ οὗτος εἶναι ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι. Ἡ διάκρισις τῶν τοιούτου εἴδους ἐπιγραφῶν τότε μόνον εἶναι δυνατὴ, ὅταν ἐκδίδωνται πανομοιοτύπως, ὅπερ δὲν γίνεται πάντοτε.

Ἀρ. 43, 44, 45 καὶ 46.

43. Τὸν ἀρχιερέα τ]ῶν σ[εβ-
αστῶν Τιβ. Κλαύδ[ι-
ον [Ἀ]ττικὸν Ἡρώ-
δην Μαραθώνιον ἡ
Οἰνηΐς φυλὴ ἀνέθη-
κεν, εὐνοίας ἕνεκεν
καὶ εὐεργεσίας τῆς
ε]ἰς τὴν πατρίδα.

44. Τὸν] ἀρχιερέα τῶν σεβ-
αστῶν] Τιβ. Κλαύ[δ]ιον Αττ-
ικὸν Ἡρ]ώδην Μ[αρ]αθώ[νιον
ἡ Πτ[ολε]μαῒς [φυλ]ὴ [ἀνέθη-
κεν, εὐ[ν]οίας ἕνε[κεν
καὶ εὐε[ργεσία]ς τ[ῆς εἰς
τὴν πα[τρίδα.

45. Τὸν ἀρχιερέα τῶν
σεβαστῶν Τι. Κλαύ-
διον Ἀττικὸν Ἡρώ-
δην Μαραθώνι-
ον ἡ Κεκροπὶς φυ-
λὴ ἀνέθηκεν, εὐ-
νοίας ἕνεκεν καὶ
εὐεργεσίας τῆς εἰς
τὴν πατρίδα.

46. Οὐιβουλλίαν Ἀλκίαν
Τι. Κλ. Αττικοῦ Ἡρώ-
δου Μαραθωνίου
γυναῖκα ἡ Πανδει-
ονὶς φυλὴ ἀνέθη-
κεν, ἀρετῆς ἕνε-
κεν καὶ τῆς πρὸς
τὴν πατρίδα εὐ-
νοίας.

Λίθοι Ὑμήττειοι. Ὁ ὑπ' ἀρ. 43 πρῶτος εὑρέθη, εἶτα οἱ ἄλλοι. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 44 εἶναι εἰς 4 κομμάτια. Οἱ ὑπ' ἀρ. 45 καὶ 46 εἶναι εἰσέτι ἐντετειχισμένοι. Τὰ μεγέθη κατά τι διαφέρουσι. Περὶ τῶν τριῶν πρώτων ἀριθμῶν τίποτε ἄλλο δεν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, εἰμὴ ὅτι διὰ τῆς εὑρέσεως αὐτῶν λίαν καλῶς ἐβεβαιώθη ἡ εἰκασία τοῦ Βοικχίου, ἣν ἐξέφρασεν ὅτε ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 482 ἐξέδωκε τὴν πρώτην τῶν εἰς Ἡρώδην τοιούτων ἐπιγραφῶν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, εἰπὼν ὅτι πᾶσα μία τῶν Ἀττικῶν φυλῶν ἀνέστησεν ἴσως ἰδίᾳ τὸν ἄνδρα. Ἐσυμπέρανε δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἀντιοχὶς φυλὴ δὲν ἦτο ἐκείνη εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ δῆμος τοῦ τιμωμένου. Ἰδοὺ λοιπὸν ἔχομεν τώρα τέσσαρα βάθρα, ἴσως καὶ πέμπτον τὸ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 383, ὅπερ ὅμως ἐν Μενιδίῳ εὑρέθη, οὐχὶ ἐν Ἀθήναις, εἶναι δὲ καὶ πολὺ κολοβὸν, οὔτε φαίνεται ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς. Ἐλπὶς δὲ εἶναι νὰ εὑρεθῶσιν ἐν ταῖς νῦν τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφαῖς καὶ τὰ λοιπὰ βάθρα τῶν ὑπολειπομένων

ετι φυλῶν, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐστήθησαν πάντες οἱ τοῦ Ἡρώδου ἀνδριάντες ἢ συνεφορήθησαν ἐκεῖ, ὅτε μετῳκοδομεῖτο ἐν ὑστέροις χρόνοις τὸ μέγα ἐκεῖνο κτίριον, οὗ τὸ ὄνομα εἰσέτι ἀγνοοῦμεν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀρ. 46 λέγομεν εἰκαστικῶς, ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ τιμωμένη ἴσως εἶναι ἡ προτέρα τοῦ Ἡρώδου γυνή, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ἐκεῖνον, ὃν οἱ Κεῖοι ἐτίμησαν δι' ἐπιγραφῆς, τῆς ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 2371 ἐκδοθείσης καὶ ἐχούσης οὕτω· Ἡ πόλις Ἰουλιητῶν Τι. Κλ. Ἀττικὸν Ἡρωδιανὸν Τι. Κλ. Ἀττικοῦ καὶ Βιβουλλίας Ἀλκίας υἱὸν ἀρετῆς ἕνεκεν, ἐπιμελητεύοντος Δεξικράτους τοῦ Τειμοκλείδου Παλληνέως.

Εἰς ταύτην δὲ τὴν εἰκασίαν ἀγόμεθα ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ εἰς Ῥήγιλλαν τὴν γνωστοτάτην γυναῖκα τοῦ Ἡρώδου ἐπιγραφῇ (C. I. Gr. ἀρ. 628, 6,) — ἀναγινώσκονται οἱ ἑξῆς στίχοι·

ὥς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γήρᾳ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ.

Ἀρ. 47.

ς Εὐάν?]δρον Μ . .
. . ω λαχὼν . .
. σ ε . ης κήρυκα . .
Ἀδ]ριανὶς δὲ καὶ Λεων-
τὶς, Π]ανδιονίς τ' ἄειδον αἰχμ-
. . . Ἔσ]τεψε δὲ υἱὸς τὸν αὐτοῦ
πατέρα.]
Ἄρχων [Δ]ίων Υ . . .

Λίθ. Πεντελ. Πλὰξ εἰς τέσσαρα τεθραυσμένη. Ὕψος 0,50, πλάτος 0,42, πάχος 0,05. Τὸ πρόσωπον, ἐφ' οὗ τὰ γράμματα, δὲν εἶναι λείως εἰργασμένον, ἐξ ἐναντίας δὲ τὸ ὑποκάτωθεν λειότατον. Πόσον λείπει τοῦ λίθου μέρος πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ὁρῶντι, ἔνθα οἱ στίχοι λήγουσιν, ἄδηλον ἐμοί. Τὰ δὲ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι φαίνονται σῶα, ἀλλ' ἡ ἐπιφάνεια ἐκεῖ λίαν βεβλαμμένη. Ἔμμετρόν τι φαίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ.

Ἀρ. 48.

Σέλευκος Μαάρκου
Μαραθώνιος
στρατηγῶν ἐπὶ τὴν
παρασκευ[ὴν] τὴν ἐν ἄστει.

Λίθ. Ὑμητ. Βάθρον εἰς δύω τεθραυσμένον. Ὕψος 0,46, μῆκος 0,58, πλάτος 0,23. Τὸ Μάαρκος διὰ δύω α πολλάκις εὕρηται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Ἀρ. 49.

. . . . ούσιος
. . . . ιεύς
. . . . Σουνιεύς
Αἴ]ας Φάνου Φαληρεύς
Ἐ]πιχάρης Νικίου Λευκονοεύς
Σῖμος Ἀνθεστηρίου ἐγ Μυρρινούττης
Ξένων Ξένωνος Οἰναῖος
Αἰσχίνης Κλέωνος Αὐρίδης
Θεόδωρος Θεοδώρου Λακιάδης
Εὐάγων Διφίλου Λαμπτρεύς
Σωσίπατρος Σωσιθέου Εὐωνυμεύς
Ἀρίδαζος Σελεύκου Πειραιεύς
Μάαρκος
Ἐ]ύδιος Χαριδήμου Μελιτεύς
Ξένων Διοκλέους Σημαχίδης
Ἀ]σωποκλῆς Ἀσωποκλέους Ἀγρυλῆθεν
Εὔδιος Ἀριστοκλέους Παλληνεύς
Σωτίων Σωσιγένου Παιανιεύς
Θρασυκλῆς Περικλέους Ἁλαιεύς
Εὔδιος Φιλοκράτου Φυλάσιος
Ἀρκεσίλας Ἀνδρίου Παιανιεύς
Φιλαργίδης Φιλαργίδου Παιανιεύς
Ἡ]λιόδωρος Σωπάτρου Ἀφιδναῖος
Ἀνδρέας Ἀρκεσιλάου Παιανιεύς.
Ἀντίμαχος Τιμοκράτου Θορίκιος
Κλειτοφῶν Χαρισάνδρου Ἰωνίδης
Ἀριστοδάμας Ἀθηνοδότου Φιλαΐδης
Ἐράτων Ἐράτωνος Αἰξωνεύς
Θράσων Πολυεύκτου Ἀνακαιεύς
Ἀθήναιος Ἀρίστωνος Λαμπτρεύς
Ἀπολλόδωρος Δημητρίου Ἁλαιεύς
Μενίσκος Μενάνδρου Ὀτρυνεύς
Μίλων Μίλωνος Ἰωνίδης

. . . ων Διοφάντου . . . .
Ποσείδιππος Πυθοδή . . . . . .
Μενέλαος Διοφάν[του . . .
Γλαῦκος Πρωτογέ[νου . . .
Ἱέρων Λευκίου . . . . .
Φίλων Γλαυκίου [Ἀμφ]ιτροπῆθεν
Εὐβουλίδη[ς] Ἀγαθο[κλ]έους Τρικορύσιος
Διογένης Δη[μο]νί[κο]υ Κηφισιεύς
Μητρόδωρος Μασ[τα?]κίου Ἁλαιεύς
Ἡρακλέων Μηνο[φί]λου Κριωεύς
Ἀνδρόνικος Ἀνδ[ρ]ονίκου Βουτάδης
Φύλακρος Ἀνδρέου Παιανιεύς
Διονυσογένης Ἀ[θην]οδώρου Λαμπτρεύς
Ἀλέξανδρος Ξενοφάντου Ἁλαιεύς
Σώσανδρος Φιλοκράτου Κριωεύς
Καλλίθεος Λυσιάδου Βερενικίδης
Ζηνόδιος Ζηνο[δ]ίου Μαραθώνιος
Φιλόξενος Ξε[ν]οφάντου Φιλαΐδης
Διαγόρας Φιλιππίδου Φλυεύς
Ἀρίστων Φιλοξενίδου Ῥαμνούσιος
Ἀλκέτης Εὐα[γ]ίωνος Κοθωκίδης
Ἡρακλείδης Σωσικράτου Κριωεύς
Καλλισθένης Ἐχεσθένου Κειριάδης
Ὀλύμπιχος Διαγόρου Ἀχερδούσιος
Νέων Νέωνος Ἀχαρνεύς
Ἀπολλόδωρος Ξενοκλέους Ὀτρυ[νεύς
Εὐδουλίδης Εὐχειρος Κρωπίδης
Μενέστρατος Μενεστράτου Ἀχαρνε[ὺς
Ἡρακλείδης Διονυσίου Φλυεύς
Διονυσόδωρος Νικάρχου Οἰναῖος
Ἀριστόνικος Νικάρχου ἐξ Οἴου
Παράμονος Ἀργείου Ἁλαιεύς
Ἀέτης Μηνοφίλου Κριωεύς
Ἀριστοκλῆς Σωγένου Ἐρχιεύς
Θεοδόσιος Συπαλήττιος

ἡ βουλὴ
τοὺς ἐπιμελητάς.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 1,14, πλάτος 0,46, πάχος 0,20. Εὑρέθη τεθραυσμένος εἰς δύο ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Χ[illegible]. Ποίου εἴδους ἐπιμεληταὶ ἦσαν ἆρά γε οἱ τιμώμενοι, τόσοι πολλοὶ ὄντες; Ἐν στίχ. 5 τῆς Α στήλης πρὸ τοῦ Σουνιεὺς εἶναι ἄγραφος χῶρος, οὕτω καὶ ἐν τῷ 15 μετὰ τὸ Μάαρχος, οὕτω καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Β στήλης στίχῳ μετὰ τὸ Θεοδόσιος. Περίεργος δὲ μάλιστα ἡ ἐπιγραφὴ διὰ τὸ ἐν ς. 28 τῆς Β στήλης ὄνομα τοῦ Εὐβουλίδου Εὐχειρος Κρωπίδου, τεχνίτου καὶ ἄλλοθεν γνωστοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως ὁ χρόνος δὲν ὡρίσθη εἰσέτι ἀσφαλῶς. Ἴσως ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ συντελέσῃ τι εἰς τοῦτο, ἂν πολὺ μελετηθῇ. Τὸ ἐν στίχῳ 15 Ῥωμαϊκὸν ὄνομα Μάαρχος παρέχει ὁπωσοῦν πράγματα, φαινόμενον ἐν ἐπιγραφῇ δεικνυούσῃ πως διὰ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἀρχαιοτέραν καταγωγήν· ἀλλὰ οὐχ ἧττον ἐνοχλεῖ καὶ ὁ ἐν 14ῳ στίχῳ Ἀρίβαζος, ὃν βλέπομεν και ἐν τῇ ἐφεξῆς ὑπ' ἀρ. 50 ἐπιγραφῇ, ἥτις φαίνεται πολὺ νεωτέρων χρόνων. Τοῦ δὲ ἐν ς. 31 Ἐράτωνος Ἐράτωνος Αἰξωνέως, γίνεται μνεία καὶ ἐν δυσὶν ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχ. ἐφ. ταῖς ὑπ' ἀρ. 2031 καὶ 2032. Νέα δὲ τὰ Φιλαργίδης καὶ Ἀέτης.

Ἀρ. 50.

. . Ἀ]σκλ[ηπι . . .
. κω]μικὸν ποιητὴν . .
. . . . πείου ὅπως τ . .
. τοῖς ἐπιγινομένο[ις . .
. ον εὐχαριστίας θε , .
. ης καὶ ἀναθέσεως κ . .
οἱ τεχνῖται
Ἀρίβαζον
Σελεύκου
Πειραιέα.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,32, πλάτος 0,20, πάχος 0,12. Οἱ τεχνῖται, πιθανῶς οἱ περὶ τὸν Διόνυσον, (πρβλ. ἀρ. 813 τοῦ Β'. τόμου τῶν Ant. Hellén.) τιμῶσι τὸν Ἀρίβαζον, οὐκ ἄλλον, ὡς φαίνεται, ὄντα ἢ τὸν τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς (στήλη Α'. στίχ. 14). Τὰ γράμματα ἐν τούτοις τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς νεωτερικώτερον σχῆμα δεικνύουσιν. Τὰ τρία πρῶτα γράμματα τοῦ 3ου στίχου φαίνονται μᾶλλον ΔΙΓ ἢ ΔΙΠ. Ἰδέτωσαν καὶ ἄλλοι.

Ἀρ. 51.

Α'.

. ο . . . . ε . . . . .
. . όδεμος Ἀντιγένου
. . . . ἀνέθηκεν
. . . . οτ
. . . . εκ
.

Β'.

Τὸ κοινὸν τῶν Λεωντι-
δῶν Λεύκιον Ἰούλι-
ον Καίσαρα εὐεργέτην.

Λίθος ἐνῳκοδομημένος ἐν τῷ νοτίῳ κρηπιδώματι τοῦ πύργου, ἐφ' οὗ ἡ Παναγία Πυργιώτισσα. Ὕψος 9,32, πλάτος 0,38. Ὡς δηλοῖ ὁ στέρνος ὁ κολοβὸς, ἐτετμήθη ποτὲ ὁ λίθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπεγγράφους ἐπιγραφὰς (ἀνάλογόν τι τῶν παλιμψήστων διφθερῶν), τοῦτό τις μάλιστα θαυμάζει, πῶς οἱ τιμώμενοι κατὰ τοιοῦτον εὐτελῆ καὶ ἀναξιοπρεπῆ τρόπον ἀπεδέχοντο τὴν τιμήν. Ὅθεν ἴσως δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι τὰ παλαιότερα γράμματα ἐπεχρίοντο καὶ ἐπληροῦντο ὕλῃ τινὶ, καὶ καθίσταντο ἀφανῆ ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον. Ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσθένους φερομένῳ ἐπιταφίῳ § 29 ἀναφέρονται οἱ Λεωντίδαι ὡς ὀνομασία τῶν εἰς τὴν Λεωντίδα φυλὴν ἀνηκόντων Ἀθηναίων. Ὅταν ὁ λίθος ἐξαχθῇ τῆς νῦν θέσεώς του, ἐλπίζομεν νὰ ἀναγνωσθῶσι πλειότερα ἐκ τῶν μικρῶν παλαιοτέρων γραμμάτων.

Ἀρ. 52.

Ἡρ]ακλείδου.

Ὀρθοκέραμος ἐξ ὀπτῆς γῆς. Εὑρέθησαν ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς καὶ ἄλλαι ὀρθοκέραμοι, τεχνικώτεραι ταύτης, μὲ Γοργόνεια, ἀλλ' ἄνευ ὀνόματος τεχνίτου.

Αρ. 53.

Ἐκ τῶν
παλαιῶν.

Δελτίον ἢ πινακὶς ἐξ ὀρειχάλκου. Ὕψος 0,06, πλάτος 0,13, πάχος 0,003. Εἶναι μὲν ἐπὶ τοῦ δελτίου ὁ τόπος ὁ μετὰ τὸν δεύτερον στίχον ὀλίγῳ πλειότερος τοῦ ἐν τῷ λιθογραφικῷ πίνακι φαινομένου, ἀλλὰ κενὸς γραμμάτων, ὅσον ἐγὼ διακρίνω.

Ἀρ. 54.

Ὀρειχάλκινον φαρετροειδὲς σκεῦος μήκους 0,84, διαμέτρου περὶ το στόμιον 0,10, ἔνθα καὶ δύω τρύπαι. Ἐκομίσθη ἐξ Αἰγύπτου, (ἀγνοοῦμεν ἐκ τίνος ἀκριβῶς τόπου) παρὰ τοῦ μακαρίτου Δημ. Παπανδρεοπούλου, καὶ ἐδόθη τῇ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικῇ ἑταιρίᾳ μετὰ καὶ ἄλλων Αἰγυπτιακῆς τέχνης ἔργων καὶ ἑνὸς γεγραμμένου παπύρου. Μετὰ ταῦτα παρεχωρήθησαν ταῦτα πάντα τῷ Ὀθωνείῳ Πανεπιστημίῳ. Η δὲ Σύγκλητος αὐτοῦ ἔδωκε τὸ παρὸν ὀρειχάλκινον σκεῦος τῇ Ἀρχαιολ. Ἑταιρίᾳ, ὡς καὶ ἓν ἀνάγλυφον νεκρικὸν ἐπὶ τιτανώδους λίθου. Τὸ παρὸν σκεῦος πρέπει νὰ εἶναι σπάνιον, ἀφ' οὗ ἰδὼν αὐτὸ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ Charles Lenormant ἐξέφρασε την ἀπορίαν του, ὡς οὐδέποτε ἰδὼν τοιοῦτο ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς τῆς Εὐρώπης Μουσείοις. Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς ἀπετυπώσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν αὐτό τε καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς ταινίας ἱερογλυφικὰ, ἵνα τὰ ἀναγνώσωσιν οἱ τούτων ἔμπειροι. Μόνον πρέπει νὰ τὰ φαντασθῶσι καλλιτεχνικώτερα. Ἐῤῥέθη δὲ ἡμῖν, ὅτι ὁ μετακομίσας αὐτὸ ἐξ Αἰγύπτου εἶχε καὶ ἄλλο ἓν τοιοῦτο ἢ δύω, ἀλλ' ἄνευ γραμμάτων ἱερῶν.

'Αρ. 55.

Δέξιος.

Λίθος Πεντελ. Ὕψος 0,38, πλάτος 0,19. πάχος 0,06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἰω. Σπ. Παλαιολόγου. Αἱ μικραὶ στιγμαι ἐπι τοῦ λίθου δηλοῦσι τὰ ἴχνη γραμμῶν λεπτῶν ἐξεσμένων, αἵτινες εἶχον ποτὲ βέβαια χρώματα· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀρ. 57 καὶ 64 τὸ αὐτὸ ἐδηλώθη.

'Αρ. 56.

Σύριον.

Λιθ. Πεντ. Ὕψος 0,35, πλάτος 0,16, πάχος 0,07. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις παρά τινος σκαφέως. Τὸ ὄνομα πειθόμεθα ὅτι είναι γυναικεῖον, εἶναι δὲ και νέον.

'Αρ. 57.

Μελπόθεμις
Ἑκατοκλέος
Προκοννήσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,70, πλάτος 031, πάχος 0,08. Ἠγοράσθη παρὰ σκαφέως ἀνασκάψαντος αὐτὸν τῷ 1854 ἐν Πειραιεῖ καὶ περιῆλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Μελπόθεμις εἶναι νέον. Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφὴ πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι τῆς 10 Ἀπριλ. 1858.

Τοῦ τρίτου στίχου τὰ γράμματα δὲν εἶναι κεχαραγμένα ἐν εὐθυτάτῃ γραμμῇ, ἀλλ' ὡς δείκνυνται ἐπὶ τοῦ πίνακος. Σημειοῦμεν τοῦτο, διότι καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ παρόντος φυλλαδίου λίθοις παρατηρήσαντες τὸ μὴ εὐθὲς τῶν γραμμῶν, ἀπεδώκαμεν αὐτὸ ἐν τοῖς πίναξι. Οὕτω λ. χ. ἐν τῷ ἀρ. 31. Ἐν δὲ τῷ ἀρ. 12 ἡ κάθετος γραμμὴ παρεκκλίνει τοῦ εὐθέος. Καὶ τὸ μέγεθος δὲ τῶν συστοίχων γραμμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγρ. εἶναι ἄνισον. Ταῦτα δὲ σημειοῦμεν, ἵνα μὴ θεωρηθῶσι πᾶσαι αἱ τοιαῦται ἀνισότητες ὡς ἐλλείψεις τῆς ἀντιγραφῆς. Εἶναι μέν τινες τούτων σφάλμα ἡμέτερον, ἀλλ' αἱ πλεῖσται ὁρῶνται ἐπ' αὐτῶν τῶν λίθων. Διὰ νὰ καταρτισθῇ δέ ποτε παλαιογραφία καὶ ἐπιγραφικὴ ἀκριβής, πρέπει οἱ ἐκδόται νὰ μὴ καλλύνωσι τὰ πρωτότυπα.

'Αρ. 58.

Καλλίδημος
Θρασυκλέου
Θριάσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 061, περίμετρος ἡ κάτω 1 μέτρ. Ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Χ. Φιλαδελφέως, εὑρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας του, τῆς κειμένης δυτικῶς τοῦ τετρακιονίου τῆς Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος.

Ἐξεδόθη πρῶτον ὀρθῶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 1500, εἶτα δὲ ἐσφαλμένως ἐν Ant. Hel. II, ἀρ. 1481.

Ἀρ. 59.

Καλλισθένεια.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,66, διάμετρος 0,14. Ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Β. Τ. Οἰκονομίδου καθηγητοῦ, εὑρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας του τῆς κειμένης ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ θέσει Μπουμπουνίστρα. Τὸ ὄνομα νέον.

Ἀρ. 60.

Νικαρέτη. Μύννιον. Ἀριστοδίκη Εὐδίο θυγάτηρ.

Λίθ. Ὑμήτ. Πλάτος 0,81, ὕψος 0,35, πάχος 0,12. Εὑρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Δημ. Τριανταφύλλου. Τὸ Μύννιον γυναικὸς ὄνομα νέον.

Ἀρ. 61.

Ἀπολλοδώρα
Κρίτωνος
Ἀφιδναίου.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,50, πλάτος 0,49, πάχος 0,17. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ ὁ ἀνωτέρω λίθος.

Ἀρ. 62.

Ἀρετὴ
Χαῖρε.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,47, πλάτος 0,15, πάχος 0.06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Σπυρ. Παλαιολόγου.

Ἀρ. 63.

Νικο . . . .
Πλουτάρχου
Σινωπε[ύς.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,32, περιφέρεια 0,63.

Ἀρ. 64.

Τιμάναξ Ἀρχίνο
Πειραιεύς.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 0,33, περιφέρεια 0,60. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ ἀρχαιοπώλου Ἀλ. Ἀνεμογιάννη. Ἔχει ἡ κάλπη αὕτη ἀνάγλυφον τέχνης καλῆς, ἄνδρα φονεύοντα Ἀμαζόνα. Μεταξὺ τοῦ Τ καὶ Ι εἶναι ἡ κράνος ἔχουσα κεφαλὴ τοῦ ἀνδρός. Τὸ δὲ Τιμάναξ, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον, νέον.

Ἀρ. 65.

Καλλιστὼ Φ . . . .
Ἀγρυλῆθεν, Φ . . .

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,35, πλάτος 0,29, πάχος 0,06 Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἔχει ἀνάγλυφον ἀποχαιρετισμοῦ, ἀμελοῦς ἐργασίας. Γυνὴ καθημένη, καὶ ἑτέρα ὄπισθεν ἑστῶσα. Πρὸ τῆς καθημένης ἀνὴρ ἑστώς.

Ἀρ. 66.

Ἐρωτίς
Πιτύλου
Ἀργεία
χαῖρε.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,35, διάμετρος 0,19. Ἔκειτο παρὰ τὸ Σίναιον ἀστεροσκοπεῖον καὶ ἐκεῖθεν μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ Ἰωάννου Παπαδάκη. Τὸ Ἐρωτὶς νέον, ὡσαύτως καὶ τὸ Πιτύλου, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον. Παραβλητέον δὲ τὸ «Πίτουλε» ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 1913 ἐπιγρ. τοῦ C. I. Gr.

Ἀρ. 67.

Τέχνων
Διονῦ
Ἡρακλεῶτης.

Λιθ. Πεντελ. Ὕψος 0,36, ἄνω διάμετρος 0,13. Εὑρέθη περὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ μετὰ τὸ Υ πείθει ἱκανῶς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου ὅτι δὲν ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἄλλα γράμματα.

Ἀρ. 68.

Ἁρμάτιον
Ἕρμωνος
Μιλησία.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,41, διάμετρος 0,17. Ἔκειτο ἐν οἰκίᾳ τινὶ παρὰ τὸ νῦν θέατρον Ἀθηνῶν, τὸ ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Ἁρμάτιον νέον.

Ἀρ. 69.

Πειθίας Λέοντος
Σαλαμίνιος,
Θρᾶττα,
Λέων

Πειθίου
Σαλαμίνιος,
Πλαγγών
Χαρίου γυνή,
Πειθίας Λέοντος Σαλαμίνιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 1,42, πλάτος 0,60, πάχος 0,16. Εὑρέθη ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν ἑξῆς ἀρ. λίθος ἐν τῷ ἐκκλησιοπέδῳ τοῦ ἁγ. Νικολάου, τῷ κειμένῳ πρὸς δύσιν τοῦ νῦν ὑφισταμένου ναοῦ τοῦ ἁγ. Φιλίππου, ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ Ἀθηνῶν. Ἀμφότεροι οἱ λίθοι ὡς καὶ ἄλλοι τινές, ἐσκέπαζον ὑδραγωγεῖον ἐν ἱκανῷ βάθει. Κατὰ παραχώρησιν τῶν νῦν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἐκκλησιοπέδου, Ἀντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Λιανοσταφίδα, ἐξήχθησαν οἱ λίθοι δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας καὶ μετεκομίσθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον. Ὁλόκληρος οἰκογένεια εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγγεγραμμένη, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης. Μὴ Λέων ὁ Σαλαμίνιος ὁ παρὰ Ξενοφ. ἐν Ἑλληνικῶν 2, 3, 39 εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ ἢ τῷ δευτέρῳ Λέοντι τοῦ παρόντος λίθου; Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δὲν ἐναντιοῦται, νομίζομεν, εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς εἰκασίας ταύτης.

Ἀρ. 70.

Σίμων Θεοδώρου Μιλήσιος.
Ἀφροδισία Σαμία.

Λίθ. Πεντελ. Ὕψος 1,64, πλάτος 0,98, πάχος 0,21. Ὁ ἐν τῷ τετραγώνῳ πλαισίῳ χῶρος εἶναι βαθύτερος τῆς ἄλλης ἐπιφανείας, καὶ πιθανὸν ὅτι εἶχε ποτὲ ζωγραφίαν.

Ἀρ. 71

Ἑρμεί-
ας Φοβέ-
ρου ἥρως.

Λίθος φαιός. Ὕψος 0,24 πλάτος 0,18, πάχος 0,07. Εὑρέθη ἐν Θήρᾳ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρβαρήγου. Τὸ Φόβερος νέον.

Ἀρ. 72.

Φύσις.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,24, διάμετρος 0,16, Εὑρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς ἐν ὁδῷ Αἰόλου οἰκίας τοῦ φαρμακοποιοῦ Σταμ. Κρίνου καὶ ὑπ' ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὸ Φύσις νέον, γυναικὸς δὲ τὸ ὑποθέτομεν.

Ἀρ. 73.

Φε[ρ]άνθ[η
Ἡγέου
Ἰωνίδου

θυγάτηρ,
Ἀριστίωνο[ς
Σημαχίδο[υ
γυνή.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 1,13, περιφέρεια 0,87. Ἔκειτο πολὺν χρόνον ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ τὰ μέρη ταῦτα ἴσως ἀνασκαφεὶς, καὶ εἰσήχθη ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γυναικὸς ὄνομα, ἂν τὸ ἀπηρτίσαμεν καλῶς ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ λίθου σωζομένων ἰχνῶν, εἶναι νέον.

Ἀρ. 74.

α.
Γέλως
χρηστός.

β.
Στέφανος
Θετταλὸς ἐνθάδε
κεῖται.

γ.
Ἤ τις οὖν
ἐπιχιρή-
σοιεν τοῦ-
το ἀνῦξε,
τῆς τοῦ Θεοῦ
ὀργῆς με-
θέξετ[αι.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,60, διάμετρος, 0,40. Εὑρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς ἐν ὁδῷ Λυκαβηττοῦ κειμένης οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ Ἀθ. Ῥουσοπούλου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὰ ὑπὸ τὸ στοιχ. α γράμματα εἶναι παλαιοτέρων χρόνων καὶ τὰ πρῶτα ἐπὶ τοῦ κιονίσκου ἐγχαραχθέντα. Τὸ Γέλως νέον, καὶ πιθανῶς δούλου ὄνομα· τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. β εἶναι πολὺ νεώτερα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. γ, τὰ ὁποῖα ὄντα ἐπὶ τοῦ ἄνω ὁριζοντείου μέρους τοῦ κιονίσκου, προδίδουσι διὰ τῆς ἀνορθογραφίας των, ἤδη χριστιανικοὺς χρόνους. Ἐν τῷ C. I. Gr. πολλαὶ τοιαῦται ἀπειλητικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀναγινώσκονται· Παραβαλέτω ὁ βουλόμενος τὰς ὑπ' ἀρ. 9298 καὶ 9802.

Ἀρ. 75.

Ἐ]πὶ Πολυεύκτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγεΐδος ἐνάτης πρ-
υτ]ανείας, ἧι Χαιρεφῶν Ἀρχεστράτου Κεφαλῆθεν ἐγραμ-
μα]άτευεν, Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας, τριακο-
στ]εῖ τῆς πρυτανείας, ἔδοξεν τῶι δήμωι· Κύβερνις Κ-
υδ]ίου Ἁλιμούσιος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ-
ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν
ἐψ]ήφισται τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Σωτηρίων τιθέναι [τ]ῶ[ι] Δ[ι-
ὶ τῶ]ι Σωτῆρι καὶ τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι, ὑπόμνημα τῆ-
ς μ]άχης τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπισ-

τ]ρατεύσαντας ἐπί τε τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε-
ρὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οὓς καὶ ὁ δῆμος ἐξέπεμψε-
ν] τούς τε ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἱππεῖς συναγωνιουμέν-
ου]ς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ περὶ τούτων τὸ κοι-
νὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρίξενος ἀπέσταλκ-
εν εἰς Ἀθή]νας τὴ]ν πρεσβείαν τὴν διαλεξομένην ὅπως
ἄν . . . . . . ν . . .] εν μουσικὸν ισο-
. . . . ων . ται.

Λίθ. Πεντ. Ὕψος 0,33, πλάτος 0,44, πάχος 0,12. Ἀνευρέθη τῇ 25 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τούτου τὸ ἐπίσημον τοῦτο ψήφισμα, τὸ διαλαμβάνον περὶ θέσεως ἀγῶνος Σωτηρίων εἰς μνήμην ἐνδόξου τῶν Ἑλλήνων ἀντιστάσεως κατὰ βαρβάρων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν τοῦ κειμένου ἱστορικῶν ὑπαινίξεων καὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων συνάγεται, δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἄλλοι εἰμὴ οἱ Γαλάται, οἱ κατατροπωθέντες ἐν ἔτει 279 π. Χ. ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, 125 Ὀλυμπιάδος 2 ἔτει, καθ' ἃ ἱστορεῖ διὰ μακρῶν ὁ Παυσανίας βιβλ. 10, 19—23. Ὅτι δὲ οἱ βάρβαροι δὲν ὀνομάζονται μερικώτερον ἐν τῷ ψηφίσματι, δὲν πρέπει νὰ παραξενευθῶμεν· δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπερφροσύνης, ἣν κληρονομήσαντες καὶ οἱ Βυζαντινοὶ ἱστορικοί, πολλάκις ἀπεσιώπησαν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ἀνατολὴν βαρβάρων φύλων καὶ τὸ κατ' αὐτοὺς πολὺ σκότος κατεσκέδασαν τῆς ἱστορίας τῶν μέσων αἰώνων. Μετὰ τὸν Ἀναξικράτη ἦρξε τὸ ἐπιὸν ἔτος ὁ Δημοκλῆς, ὁ δὲ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος Πολύευκτος, ἐφ' οὗ οἱ Αἰτωλοὶ ἔπεμψαν πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας, ἵνα, ὡς φαίνεται ὁρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τὰ Σωτήρια καὶ καταστήσωσι πανηγυρικώτερα, πίπτει εἰς ἓν βεβαίως τῶν προσεχῶν ἐτῶν, ὧν οἱ ἄρχοντες δὲν μᾶς εἶναι γνωστοὶ ἐν συνεχείᾳ. Ἐν τούτοις τὸ ὄνομα τοῦ Πολυεύκτου, ὡς ἄρχοντος Ἀττικοῦ, δὲν εἶναι ὅλως νέον. Ἐγνώσθη ἤδη πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐξ ἐπιγραφῆς ἐκδοθείσης ἐν τῷ Α' φυλλαδίῳ τοῦ πρώην ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 14 (75). Ἴδε καὶ Ῥαγκαβῆ Ant. Hellén. τόμ. Β' ἀρ. 996 — Καὶ τὰ Σωτήρια δὲ ταῦτα ὅλως νέα δὲν εἶναι κατὰ τὴν ὀνομασίαν των, ἂν καὶ ἡ αἰτία αὐτῶν νῦν πρῶτον σαφῶς καταδεικνυται. Μνημονεύονται Σωτήρια ἐν Δελφικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 1683 τοῦ C. I. Gr ἃ εἴκασεν ὁ Boeckh ὅτι ἐτελοῦντο ἐν Ἀντιοχείᾳ (?) διὰ τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν, τῆς τῶν Γαλατῶν κατατροπώσεως ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Σωτῆρος. Ἔτι μνημονεύονται «Σωτήρια τὰ ἐν Δελφοῖς» ἐν Ἀττικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 915 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ., ἣν ἐκδίδων τὸ δεύτερον ὁ Ῥαγκαβῆς ἐν Ant. Hellén. τόμ. Β' ὑπ' ἀρ. 968, εἴκασεν ὅτι διὰ τὴν τοῦ Βρέννου κατατρόπωσιν ἐτελοῦντο, αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν καὶ διὰ τὰ «Σωτήρια» τὰ ἔν τινι Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ μνημονευόμενα· ἴδε Ant. Hellén. τόμ Β' ἀρ. 692. Εἰς ταύτας προσθετέα ὡς περιεργοτέρα ἡ τῆς Βοιωτικῆς πόλεως Ἀκραιφνίου ἐπιγραφή, ἡ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 1587 τυπωθεῖσα οὐ πάνυ ὀρθῶς, ὀρθότερον δὲ μετέπειτα δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λῆκ, καὶ ἐσχάτως καὶ ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 3707, ἔνθα ἀναφέρεταί τις «ἀγωνοθετήσας τῶν τ ρ ι ε τ ή ρ ω ν Σωτηρίων, πρῶτον ἀπὸ τοῦ πολέμου.» Ταῦτα βλέπομεν τώρα ὅτι νοητέα

οὕτω μᾶλλον Σωτήρια, οὐχὶ ἴδια τῆς πόλεως, ἀλλὰ κοινὰ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ παλαιότερα πολὺ τῶν χρόνων τῆς ἐπιγραφῆς, διαλιπόντα δὲ, καὶ πρῶτον τότε πάλιν μετά τινα πόλεμον πανηγυρισθέντα, αὐτὰ δὴ ταῦτα τὰ ἡμέτερα.

Τὸ Κύδερνις ὄνομα νέον, τὸ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Κυδίου συνεπληρώσαμεν, καθ' ἃ ἀπαιτεῖ ὁ χῶρος τῆς στοιχηδὸν ταύτης ἐπιγραφῆς, ἥτις ἔχει ἀνὰ 43 γράμματα εἰς ἕκαστον στίχον (ἐκτὸς τῶν στίχων ἔνθα διαλείμματα στίξεως καὶ ἐκτὸς τοῦ 10 στίχου, ὅςις δι' οἱανδήποτε αἰτίαν συνεπυκνώθη περιλαβὼν 47 γράμματα) καὶ δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι ὁ νεανίας Κυδίας, ὃν ἀναφέρει ὁ Παυσανίας (10, 21, 5) ἀριστεύσαντα ἐν τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ, τῇ κατὰ τὰς Θερμοπύλας, ἦν υἱὸς μὲν τοῦ εἰπόντος τὸ ψήφισμα Κυδέρνιδος, ἔγγονος δὲ τοῦ ἐντιθεμένου νῦν εἰς τὸ κείμενον Κυδίου, ἔχων δηλ. τὸ ὄνομα τοῦ πάππου, κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συχνοτάτην συνήθειαν.

Ὁ δὲ Χαρίξενος φαίνεται εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ παρὰ Πολυβίῳ 4,34 ἀναφερομένῳ, διότι ἐκεῖ, ἐν ἔτει 221 π. Χ. μνημονεύουσι πράξεων στρατηγοῦ Αἰτωλῶν Χαριξένου οἱ π ρ ε σ β ύ τ ε ρ ο ι τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ τοῦτο συντρέχει ἱκανῶς τοῖς περίπου ἐγνωσμένοις χρόνοις τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ μεταξὺ τοῦ ων καὶ ται φαίνεταί πως ἄγραφος ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, χωρεῖ δ' ἐκεῖ ἓν ἀκριβῶς γράμμα.

Ἀρ. 76, α.

Ὁ δῆμος ἐνείκα,
Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας
Κυδαθηναιεὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορὸς
ἄγαλμα δήμῳ Κέκροπος ἐστάσαντό με,
ἑκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,
ὡς μὴ φέροι τις αἶσχος ἀποκισσούμενος.
Ἐγὼ δ' ἑκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
καθ' ὅσσον αὐτῷ ξυνὸς ὢν ὀφείλομαι.

Χορηγικὸν μνημεῖον λίθου Πεντελησίου, σχήματος τριγωνικοῦ μὲ πλευρὰς ὑποκοίλους, ὧν ἡ μία ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ δὲ ἄλλη κενὴ καὶ λεία, ἔχουσα μόνον ἓν τετράγωνον βαθούλωμα ὄχι ἀκριβῶς κατὰ μεσῆς τοῦ πλάτους. Ἴσως κενὴ καὶ ἡ τρίτη, ἥτις ἐφάπτεται τοῦ ἐδάφους, ἔνθα κατάκειται ἔτι τὸ μνημεῖον. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ δείκνυται περίπου ἐν τῷ πίνακι, ἐξ οὗ καὶ γίνεται σαφὲς, ὅτι ἡ βάσις εἶναι ἐκ χωριστοῦ λίθου, τὸ δὲ κύριον σῶμα τεθραυσμένον εἰς δύω. Ὕψος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βάσεως 2,51. Ἐν τῷ πίνακι απεικονίσθησαν καί τινα γράμματα καὶ σχήματα, ἔκπαλαι ἐγκεχαραγμένα ἀδεξίως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Περίεργον δὲ, ὅτι οὔτε ἡ βάσις δεικνύει βαθούλωμά τι διὰ τὴν συναρμογὴν αὐτῆς πρὸς τὸ κύριον σῶμα τοῦ μνημείου, οὔτε αὐτὸ ἔχει τι τοιοῦτο ὕπερθεν διὰ να ἐναρμοσθῶσι πόδες τρίποδός τινος, ὡς ὑποδηλοῖ τὸ ἑξάστιχον ἰαμβικὸν ἐπίγραμμα. Τῶν τριῶν πρώτων στίχων τῆς ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα κατέχουσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος

ἀκριβῶς τὸν χῶρον ὃν καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου, τὰ δὲ τοῦ στιχηροῦ ἐπιγράμματος ἵνα μὴ ἀποβῶσι λίαν μακρὰ καὶ συμπεπυκνωμένα ὑπὲρ τὸ δέον, κατέλαβον πλείονα χῶρον, παραταθέντα ὑφ' ἡμῶν μέχρι τῆς ἄκρας τῆς ἐπιφανείας, ὅπερ δὲν εἶναι οὕτως ἐπὶ τοῦ λίθου. Τοῦτο δὲ σημειοῦμεν ἵνα μὴ ἐκληφθῇ, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ συμμετρίαν ἐνεχαράχθησαν τὰ γράμματα ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ λιθοξόου. Ἔλλειψιν συμμετρίας ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύουσι καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα.

Ὁ ἄρχων Λ. Φλάβιος Φλάμμας πρῶτον, ὅσον εἰξεύρω, νῦν γνωρίζεται. Ἴσως εἶναι τῶν πρώτων χρόνων τῆς εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Φλαβίας γενεᾶς ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ. Ἀντώνιός τις Φλάμμας ἀναφέρεται ἐν Τακίτου ἱστοριῶν 4,45, διοικητὴς Κορήνης· ὠνομάσθη ἆρά γε κατ' ἐκεῖνον ὁ Κυδαθηναιεὺς, εἰσποιηθεὶς εἰς τὴν γενεάν του;

Ἡ δὲ ἔννοια τοῦ ἐπιγράμματος φαίνεται ἡμῖν κομψοτέρα μᾶλλον ἢ ἀληθεστέρα. Ἡ ἀλήθεια ἡ καθαρὰ ἴσως εἶναι, ὅτι ἤδη ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ἔτι πλέον κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς, ἠδυνάτει φυλὴ μία νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ὅλην δαπάνην τῆς χορηγίας, καὶ νὰ ἀνταγωνίζηται πρὸς ἄλλην, ἀνελάμβανε δὲ αὐτὴν ὁ ὅλος δῆμος τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐπεγράφετο τότε· ὁ δῆμος ἐχορήγει, ἡ δεῖνα φυλὴ ἐνίκα. Ἐδῶ δὲ ἐγράφη μόνον ὁ δῆμος «ἐνείκα», ἀποσιωπηθέντος τοῦ· ἐχορήγει· καὶ οὕτω παρηγορήθησαν καὶ εὐχαριστήθησαν πάντες. Τοὺς πρώτους δύω στίχους ἠθέλησεν ὁ ἐπιγραμματογράφος νὰ ποιήσῃ εἰς δωρίζουσαν γλῶσσαν, καὶ τὸ ἀποκισσούμενος φαίνεται μεταχειρισθεὶς κατὰ νέαν δι' ἡμᾶς σημασίαν, τὴν τοῦ στερούμενος κισσίνου στεφάνου. Τὸ δὲ τελευταῖον ῥῆμα ὀφείλομαι ἐνέχει τι Ῥωμαϊκῆς ἐκφράσεως, μετάφρασμα ὂν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τοῦ debeor.

Ἀρ. 76, 6.

Λούκιον? Φλάο]υιον Φλάμμα[ν
. . . . ἀ]ρετῆς ἕνε[κα
καὶ . . . .]εὐνοί[ας . . .
. . . . ας Νη . . . .

Λίθ. Ὑμήτ. εἰς δύω τεθραυσμένος. Ὕψος 0,44, πλάτος 0,41, πάχος 0,13. Εὑρέθη πλησίον τοῦ προηγουμένου.

Ἀρ. 77.

Εὐθύφρ[ω]ν Θεοπόμπου Τειθράσιος.
Τίμων ἐποίησε.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος 0,25, μῆκος 1,11, πλάτος 0,52. Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 50 ἔτι δὲ καὶ ὁ ἑξῆς. Ὁ τιμώμενος εἶναι πιθανῶς υἱὸς τοῦ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 115 μνημονευομένου Θεοπόμπου Εὐθύφρονος Τειθρασίου. Ἔτι δὲ ἐν ἐφ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 2060 ετυπώθη νεκρικὴ στήλη ἔχουσα τὰ Ἀριστοφῶν Θεοπόμπου Τειθράσιος. Ὁ δὲ τεχνίτης εἶναι ἴσως ὁ παρὰ Πλινίῳ Ἱστ. φυσ. 34, 19, 34 τούτῳ τῷ ὀνόματι μνημονευόμενος μεταξὺ τῶν ποιησάντων ἀθλητὰς καὶ ὁπλοφόρους καὶ κυνηγοὺς καὶ θυσιάζοντας.

Ἀρ. 78.

Ὁ δῆμος
Γ]άϊον Ἰούλιον Καίσ[αρα, μέγιστον
ἀ]ρχιερέα καὶ δικτά[τορα, τὸν ἑ-
α]υτοῦ σωτῆρα κα[ὶ εὐεργέτην.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὕψος περίπου 0,30, μῆκος περίπου 1,20. Εἰσέτι κεῖται ὁ λίθος οὗτος ἐνῳκοδομημένος πρὸς τῷ πύργῳ τῷ βορείως τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης. Καὶ ἄλλων ἔτι Ῥωμαίων συγχρόνων τοῦ Καίσαρος καὶ Καισαριανῶν τιμητικαὶ ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

Ὑστερόγραφον τῇ 28 Μαΐου 1860. Ἐν ᾧ ἐτυποῦτο τὸ παρὸν φυλλάδιον, διενεμήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 2 τοῦ παρόντος μηνὸς τὸ 52ον φυλλάδιον τῆς « Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος », ἔνθα εἶδα δημοσιευμένας ἐκ τῶν τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἐπιγραφῶν τὰς ὑπ' ἀρ. 1, 3, 8, 34, 36 καὶ 68. Μόνον ἡ ὑπ' ἀρ. 68 εἶναι ὁμοίως ἐκτυπωμένη καὶ ἐκεῖ. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς αἱ διαφοραὶ πολλαί, καί τινες μεγάλαι. Ἄλλοι κρινέτωσαν, μαρτυρούντων τῶν λίθων, περὶ οὗ ἐγὼ ἐφρόντισα, δηλώσας σαφῶς, ποῦ εὑρίσκονται νῦν οἱ λίθοι οὗτοι.

Περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ 52ῳ φυλλαδίῳ ὑπ' ἀρ. 3662 μετεκδοθείσης ἐπιγραφῆς τῶν Ἀττικῶν νεωρίων λέγω, ὅτι εὐκταῖον ἦτο, ὁ δεύτερος ἐκδότης νὰ ἔκαμνε τὴν δοκιμὴν τοῦ ἂν προσαρμόζεται ὁ ἔχων αὐτὴν λίθος εἰς τὴν ἐν τῷ Θησείῳ πλάκα, τὴν ὑπ' ἀρ. 464, ὅπερ ἐγὼ μετά τινος πεποιθήσεως εἶπα ὅτε αὐτὸν ἐξέδωκα ἐν τῷ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1860 φύλλῳ τῆς Ἀθηνᾶς. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι ἐγὼ ἐξέδωκα ἐκεῖ ἐν τῷ 22ῳ στίχῳ ὑ π ο σ τ ρ ώ μ α τ α.

Ἀρτίως δ' ἐτυπώθη καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 75 ἐπιγραφὴ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν (φύλλῳ τῆς 16 Μαΐου 1860), ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Γ. Βελλίου, μετὰ σημειώσεων, ἐξ ὧν αἱ τὸν Χαρίξενον ἀφορῶσαι εἶναι εὐπρόσδεκτος συμβολὴ εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ κειμένου. Αὐτὸ δὲ τὸ κείμενον, ὅπως ἐκεῖ ἀπεδόθη, διαφέρει οὐκ ὀλίγον τοῦ ἡμετέρου. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πιστῶς ἀντεγράψαμεν.

Ἐπὶ τέλους εἰρήσθω, ὅτι νέα ὀνόματα καλοῦμεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἐκεῖνα μόνα, ὅσα οὔτε ἐν τῇ Βα ἐκδόσει τοῦ Λεξικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Πάπε εὕρομεν, οὔτε ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρογράφῳ συλλογῇ, τῇ ἀναπληρωτικῇ τοῦ λεξικοῦ ἐκείνου. Ἄλλως ἠθέλομεν καλέσει νέα πολὺ πλείονα.

Σ. Α. Κ.

ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐν σελ. 1 στίχῳ 11 καὶ 25, ἀνάγνωθι : 22 ἀντὶ 28

» » 12 » 2 μετὰ τὴν λέξιν Κτησίου, πρόσθες : ἀντὶ Μαιμακτηριῶνα.

Ἐν δὲ τῷ ΣΤ'. λιθογραφικῷ πίνακι, ἀρ. 49, στήλης Β'. στίχῳ 13ῳ ἀνάγνωθι

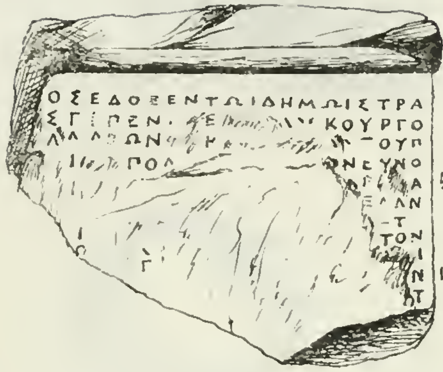
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

Σφαλμάτων διόρθωσις.

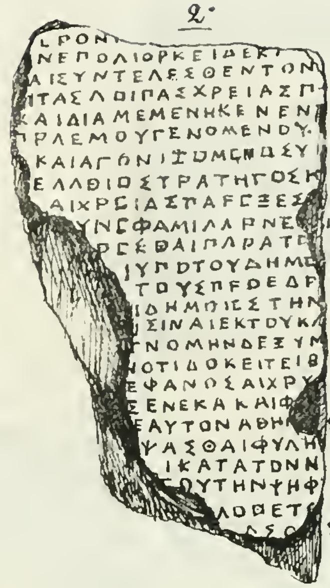
Σελίδι	3,	στίχῳ	13	ἀντὶ	ἐσόσων	ἀνάγνωθι·	ἐσόδων
»	4	»	13	»	λέγομεν	»	λέγωμεν
»	»	»	16	»	μνημονεύομεν	»	μνημονεύωμεν
»	»	»	19	»	δοκρυκτητόρων	»	δορυκτητόρων
»	»	»	23	»	κρατούτουν	»	κρατούντων
»	»	»	31	»	καὶ πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν πατέρων ἡμῶν, πρὸς τὴν		
				ἀνάγνωθι·	πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ πρὸς τὴν		
»	14	»	13	»	ταύτης	»	ταύτην
»	1	»	38	»	Κρῖνος	»	Κρίνος
»	3	»	5	»	Σουρίας Γ.	»	Γεράκης Γ.
»	»	»	»	σβέσον τὸ Λεώπουλος Ν.			
»	5	»	44	Μετὰ τὸ Γιάμαρης Α. ἐν Λιβόρνῳ πρόσθες τὸν ἀριθμὸν 30.			
»	6	Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν προσενεγκόντων ἀρχαῖα πρόσθες τὸ ὄνομα· Α. Ποστολάκκας.					

A

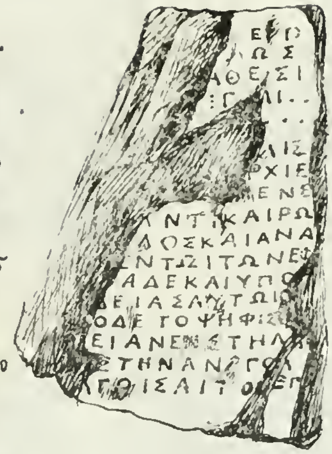
1.

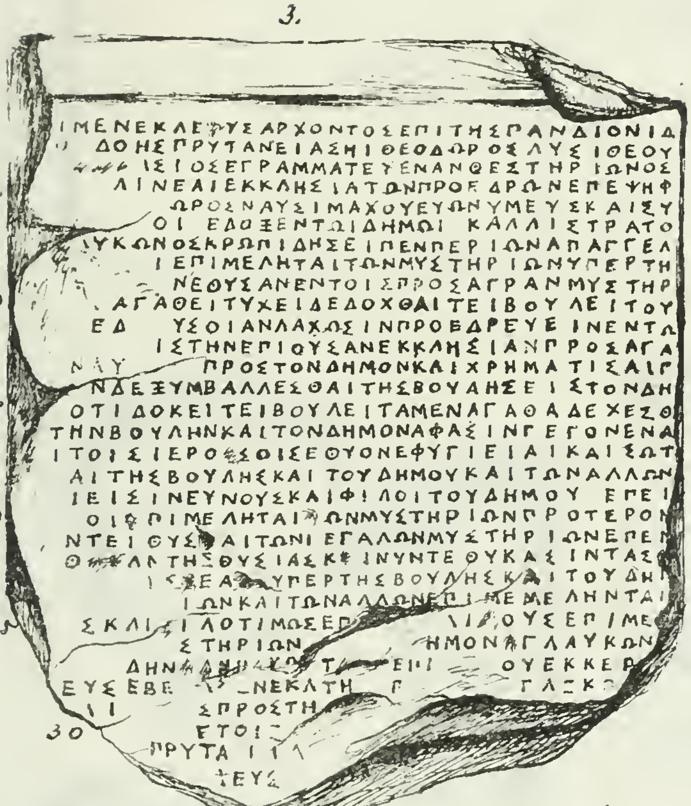
2.

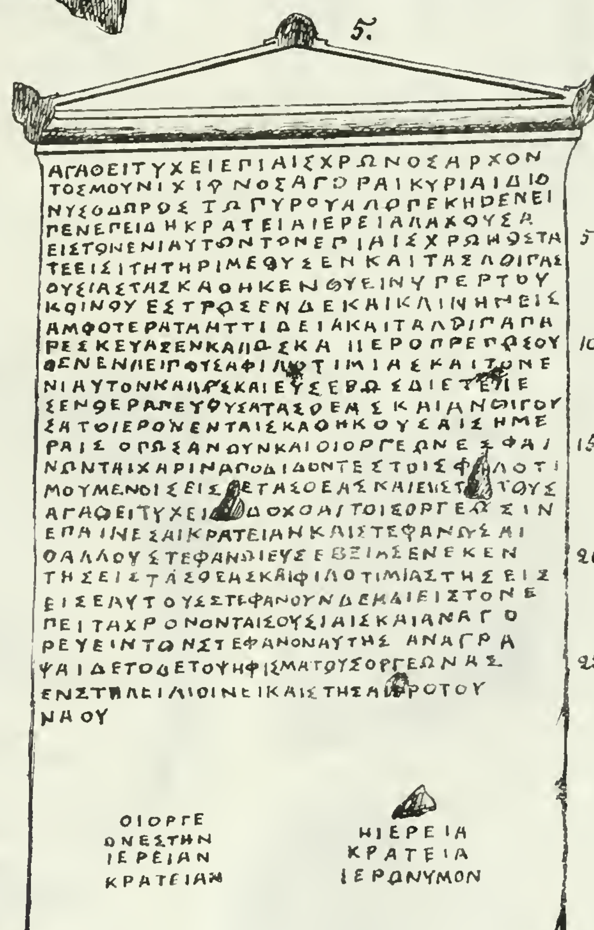
4

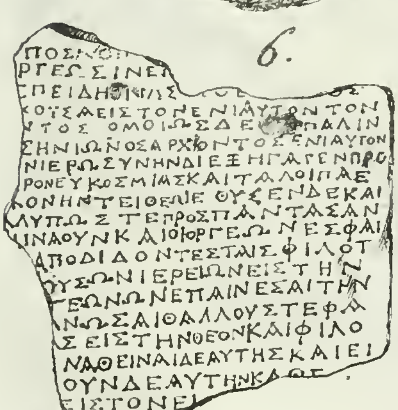
3.

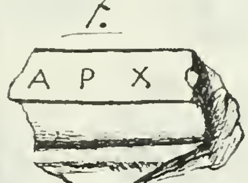
5.

ΟΙΟΡΓΕ
ΩΝΕΣΤΗΝ
ΙΕΡΕΙΑΝ
ΚΡΑΤΕΙΑΝ
ΗΙΕΡΕΙΑ
ΚΡΑΤΕΙΑ
ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ

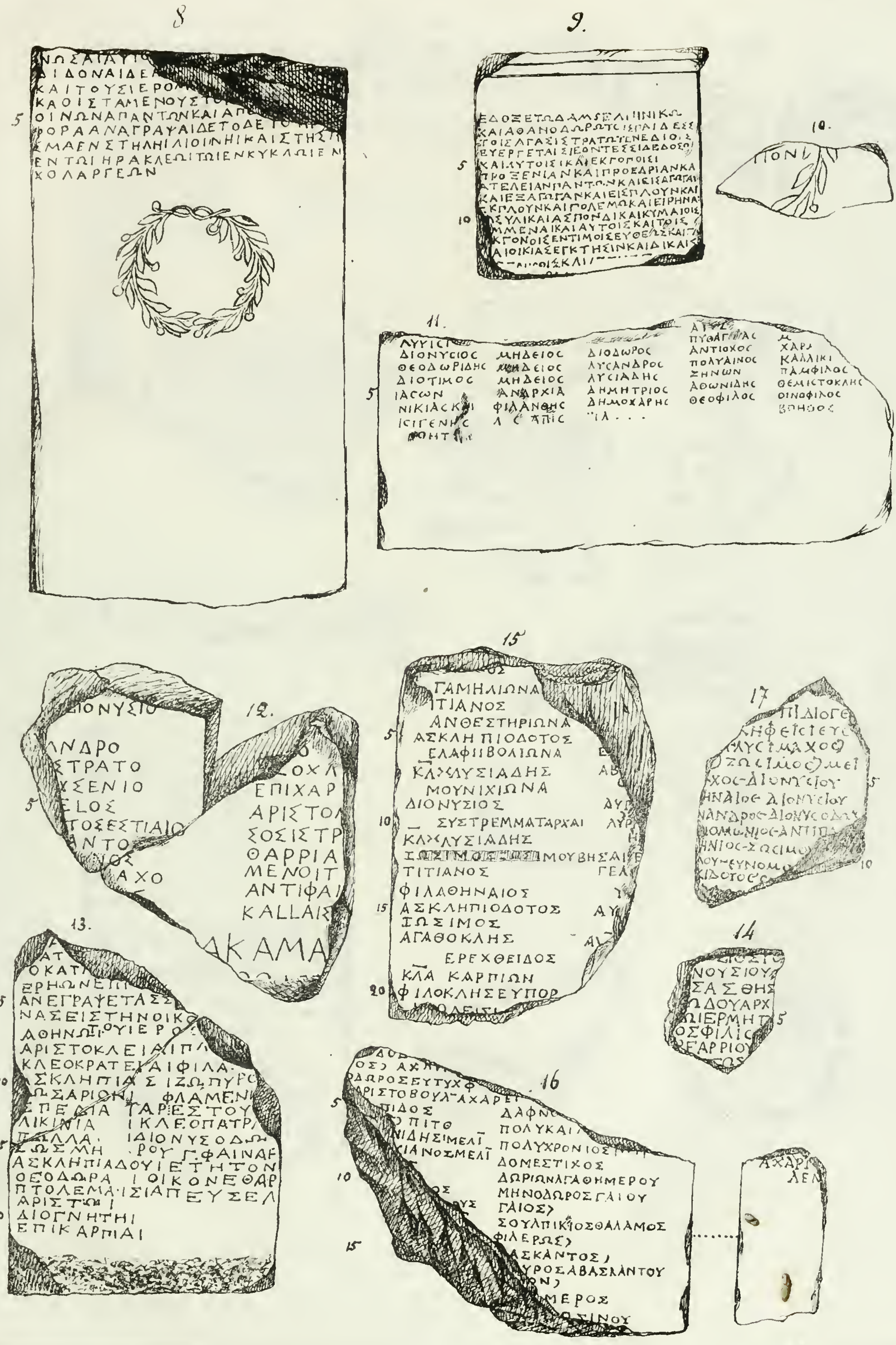
6.

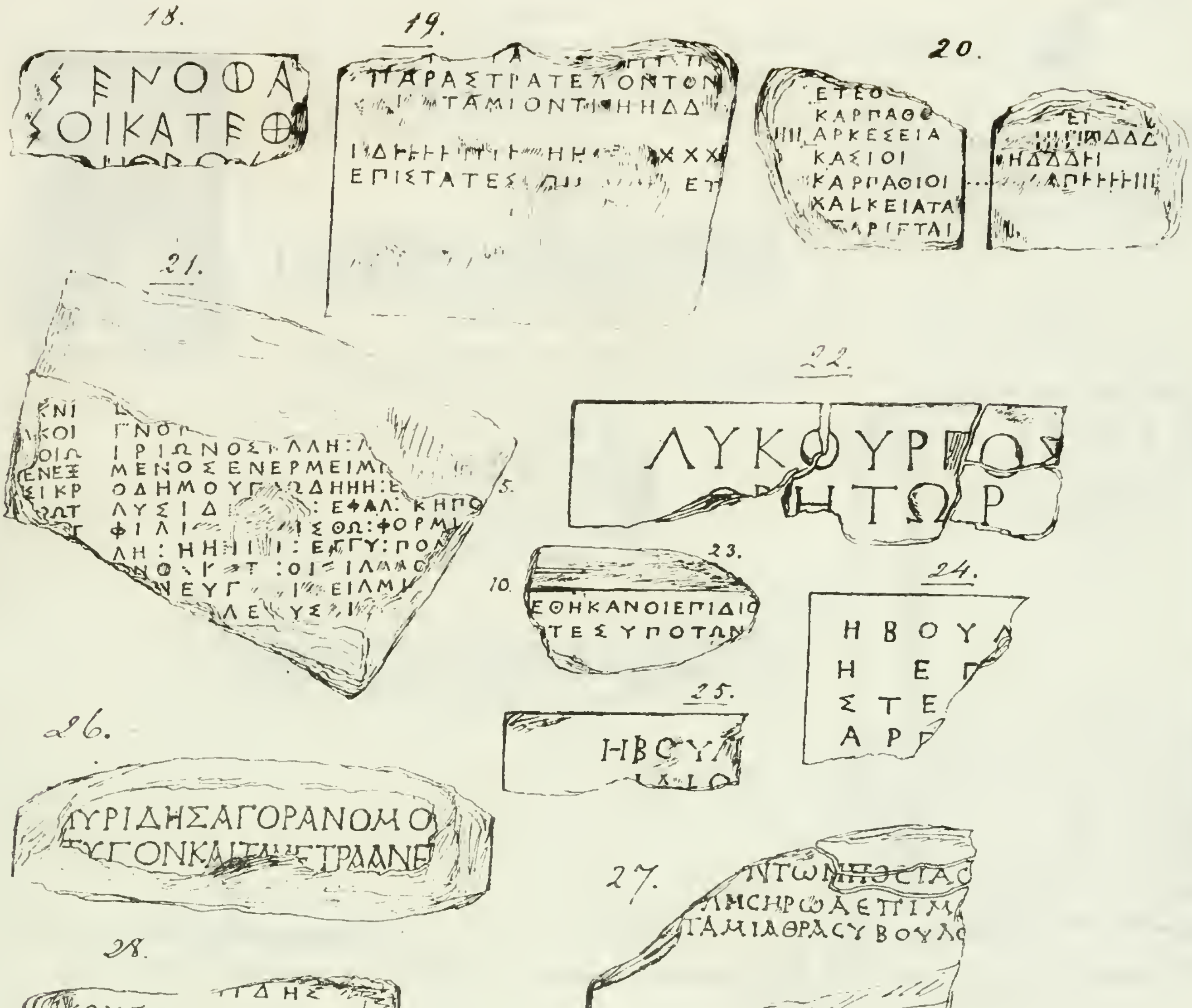

7.

ΑΡΧ

B.

8
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟ
ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ
ΟΙΝΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΦΟΡΑ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ
ΣΤΗΛΗΙ ΛΙΘΙΝΗΙ ΚΑΙ ΣΤΗΣ
ΕΝ ΤΩΙ ΗΡΑΚΛΕΩΙ ΤΩΙ ΕΝ ΚΥΚΛΩΙ ΕΝ
ΧΟΛΑΡΓΕΩΝ
9.
10.
ΠΟΝ
11.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
ΔΙΟΤΙΜΟΣ
ΙΑΣΩΝ
ΜΗΔΕΙΟΣ
ΑΝΔΡΧΙΑ
ΦΙΛΑΝΘΗΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ
ΛΥΣΙΑΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΠΟΛΥΑΙΝΟΣ
ΖΗΝΩΝ
ΑΘΩΝΙΔΗΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΧΑΡ
ΚΑΛΛΙΚ
ΠΑΜΦΙΛΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ
12.
ΙΟΝΥΣΙΟ
ΑΝΔΡΟ
ΣΤΡΑΤΟ
ΞΕΝΙΟ
ΕΠΙΧΑΡ
ΑΡΙΣΤΟ
ΘΑΡΡΙΑ
ΜΕΝΟΙΤ
ΑΝΤΙΦΑ
ΚΑΛΛΑΙΣ
ΑΚΑΜΑ
13.
ΑΝΕΓΡΑΨΕ ΤΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ
ΚΛΕΟΚΡΑΤΕΙΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ
ΔΙΟΓΝΗΤΗΙ
ΕΠΙΚΑΡΠΙΑΙ
15
ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ
ΤΙΑΝΟΣ
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝΑ
ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΤΙΤΙΑΝΟΣ
ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΚΛ ΚΑΡΠΙΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΕΥΠΟΡ
17
ΠΙ ΔΙΟΓΕ
14
ΝΟΥΣΙΟΥ
ΣΑΣ ΘΗΣ
16
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛ
ΔΑΦΝ
ΠΟΛΥΚΑΙ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΣ
ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΣ
ΔΩΡΙΩΝ ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΓΑΙΟΥ
ΓΑΙΟΣ
ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ
ΦΙΛΕΡΩΣ
ΑΣΚΑΝΤΟΣ
ΜΕΡΟΣ
ΑΧΑΡ
ΛΕΝ

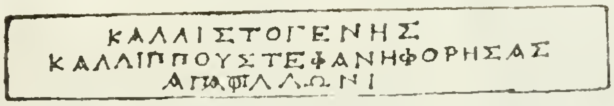

18.
ΞΕΝΟΦΑ
ΣΟΙΚΑΤΕΘ
19.
ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΕΛΟΝΤΟΝ
ΤΑΜΙΟΝΤ
ΕΠΙΣΤΑΤΕΣ
20.
ΕΤΕΟ
ΚΑΡΠΑΘΟ
ΑΡΚΕΣΕΙΑ
ΚΑΣΙΟΙ
ΚΑΡΠΑΘΙΟΙ
ΧΑΛΚΕΙΑΤΑ
21.
22.
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ
ΡΗΤΩΡ
23.
ΕΘΗΚΑΝΟΙΕΠΙΔΙΟ
ΤΕΣΥΠΟΤΑΝ
24.
ΗΒΟΥ
25.
ΗΒΟΥΛ
26.
ΥΡΙΔΗΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟ
27.
28.
ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΣΙΑΣΠΟΛΥΧΡΥΣΟΥ
ΔΕΙΓΜΑΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΑΘΕΟΙΔΕΧΑΡΙΝ
29.
ΤΕΥ
ΕΘΗΚΕΝ
30.
ΕΠΘΙ

Δ'

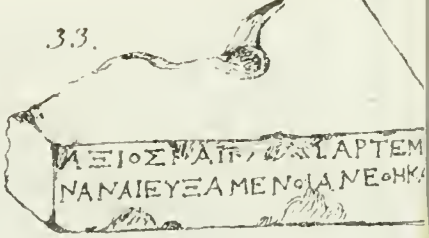
31.

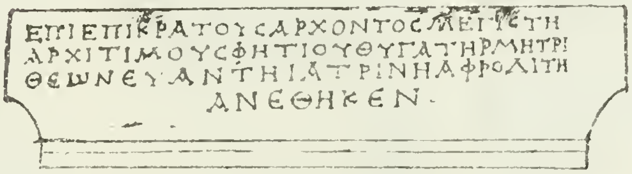
32.

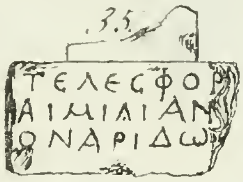
33.

34.

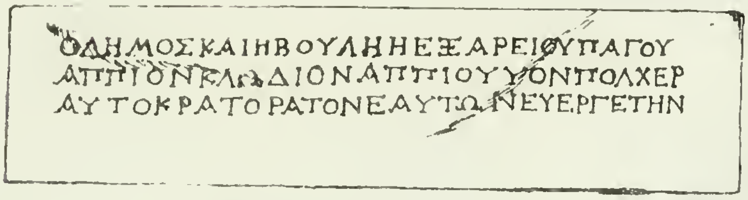
35.

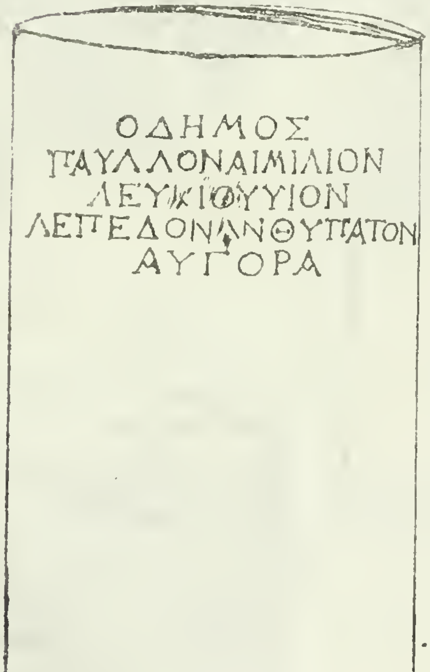
36.

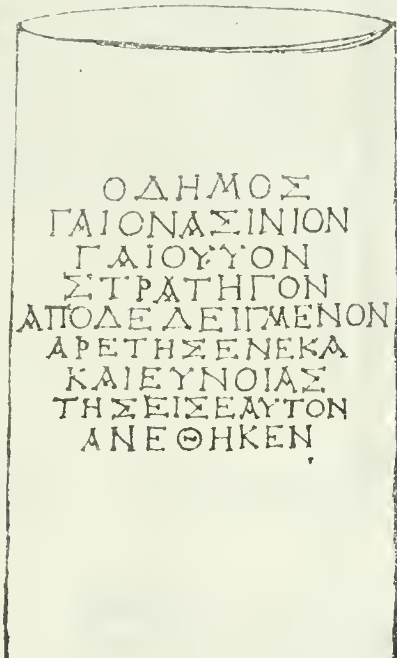
37.

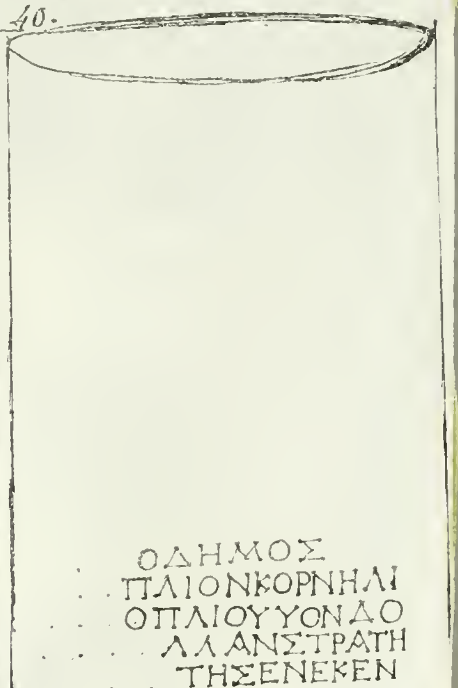
38.

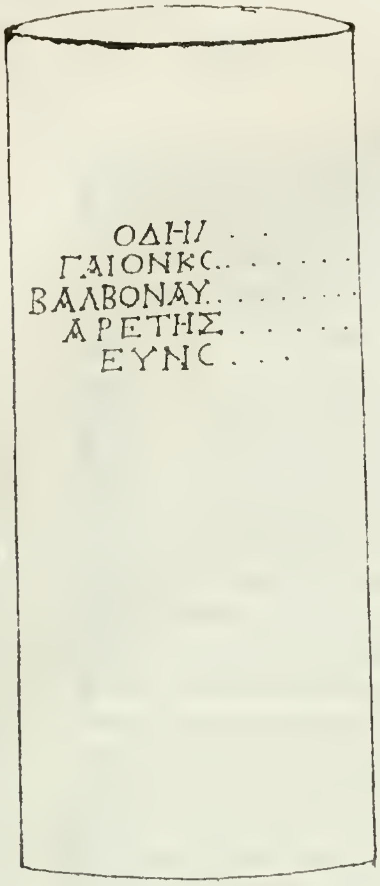
39.

40.

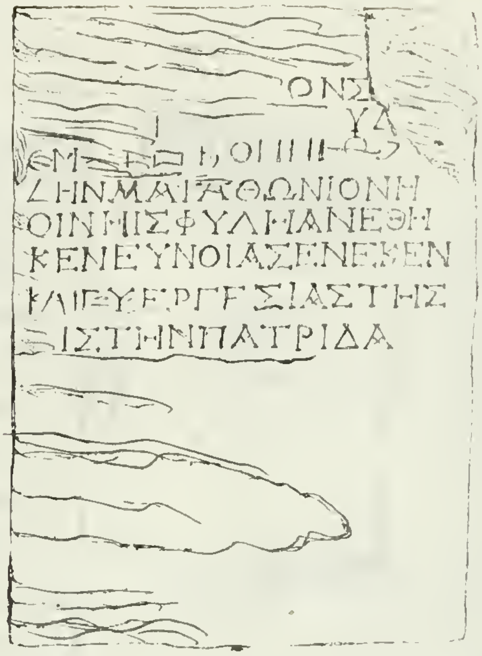
41.

42.

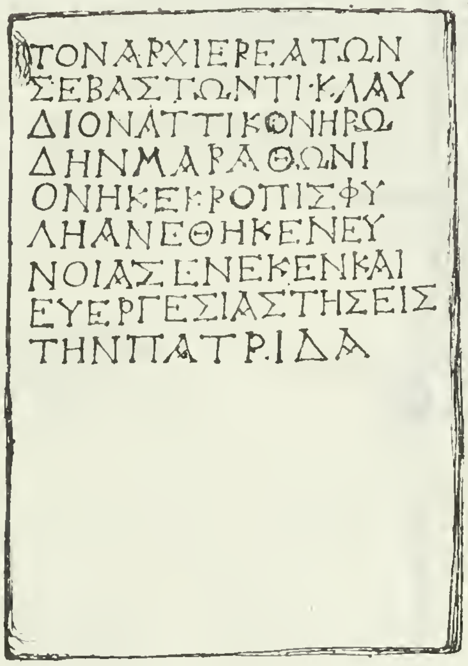
43.

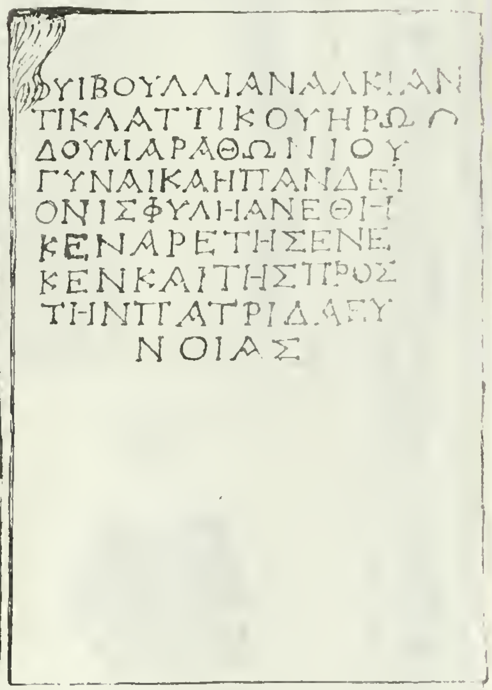
44.

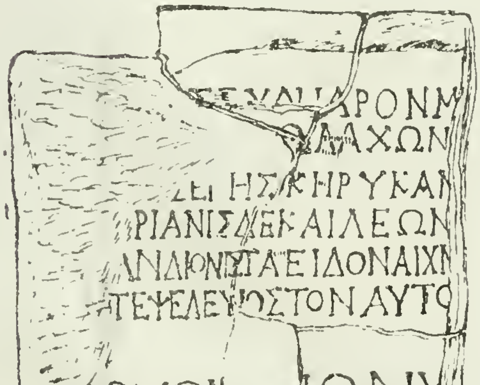
45.

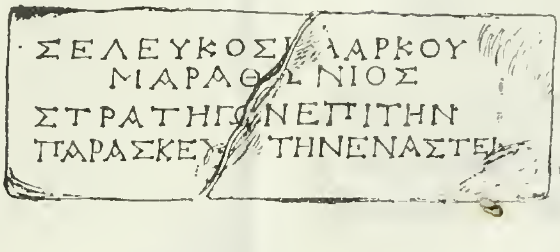
46.

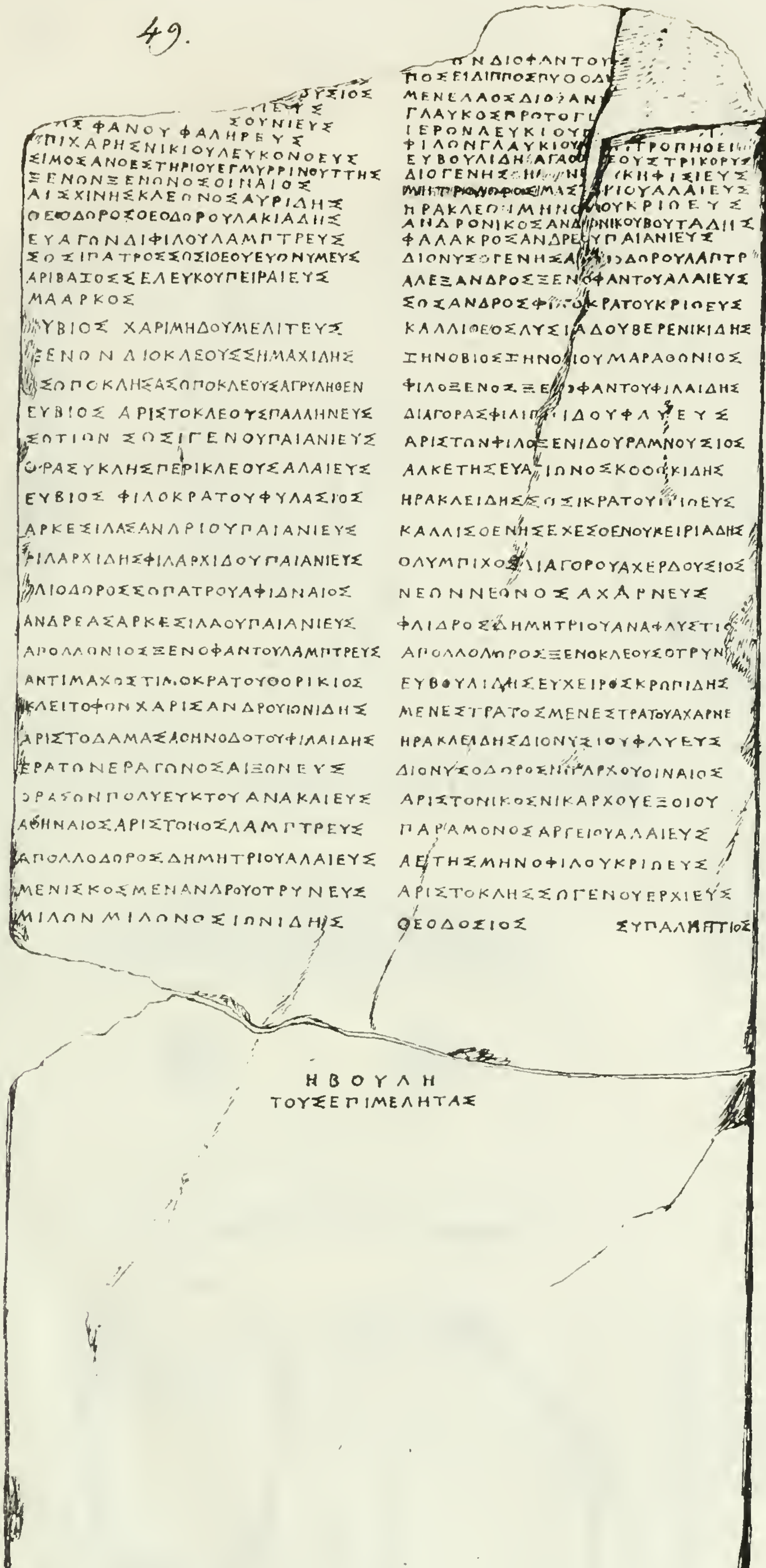
47.

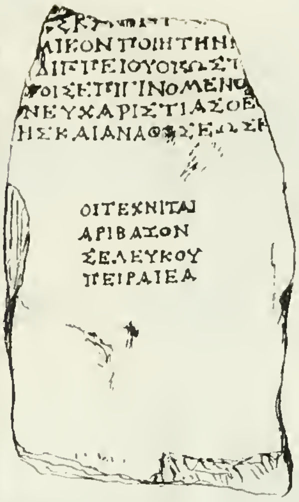
48.

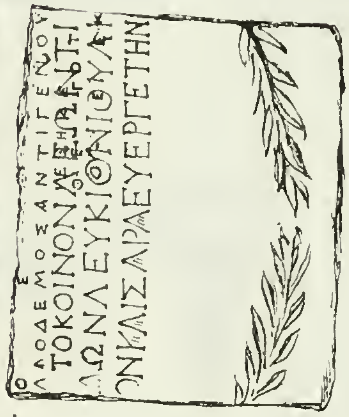

49.

ΥΣΙΟΣ
ΙΕΥΣ
ΣΟΥΝΙΕΥΣ
ΙΣ ΦΑΝΟΥ ΦΑΛΗΡΕΥΣ
ΠΙΧΑΡΗΣΝΙΚΙΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΣΙΜΟΣΑΝΟΕΣΤΗΡΙΟΥΕΓΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗΣ
ΞΕΝΩΝΞΕΝΩΝΟΣΟΙΝΑΙΟΣ
ΑΙΣΧΙΝΗΣΚΛΕΩΝΟΣΑΥΡΙΔΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΛΑΚΙΑΔΗΣ
ΕΥΑΓΩΝΔΙΦΙΛΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΣΩΣΙΘΕΟΥΕΥΩΝΥΜΕΥΣ
ΑΡΙΒΑΣΟΣΣΕΛΕΥΚΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΜΑΑΡΚΟΣ
ΥΒΙΟΣ ΧΑΡΙΜΗΔΟΥΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΞΕΝΩΝ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣΣΗΜΑΧΙΔΗΣ
ΣΩΠΟΚΛΗΣΑΣΩΠΟΚΛΕΟΥΣΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
ΕΥΒΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΣΩΤΙΩΝ ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣΑΛΑΙΕΥΣ
ΕΥΒΙΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΡΚΕΣΙΛΑΣΑΝΔΡΙΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΦΙΛΑΡΧΙΔΗΣΦΙΛΑΡΧΙΔΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΛΙΟΔΩΡΟΣΣΩΠΑΤΡΟΥΑΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟΥΙΩΝΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΑΣΑΘΗΝΟΔΟΤΟΥΦΙΛΑΙΔΗΣ
ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΓΩΝΟΣΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΘΡΑΣΩΝΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΑΝΑΚΑΙΕΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΜΕΝΙΣΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΟΤΡΥΝΕΥΣ
ΜΙΛΩΝΜΙΛΩΝΟΣΙΩΝΙΔΗΣ
ΩΝΔΙΟΦΑΝΤΟΥ
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣΠΥΘΟΔ
ΜΕΝΕΛΑΟΣΔΙΟΦΑΝ
ΓΛΑΥΚΟΣΠΡΩΤΟΓ
ΙΕΡΩΝΛΕΥΚΙΟΥ
ΦΙΛΩΝΓΛΑΥΚΙΟΥ ΤΡΟΠΗΘΕΙ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΑΓΑΘ ΕΟΥΣΤΡΙΚΟΡΥ
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
ΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΩΝΜΗΝΟ ΟΥΚΡΙΩΕΥΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥΒΟΥΤΑΔΗΣ
ΦΑΛΑΚΡΟΣΑΝΔΡΕΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΓΕΝΗΣΑ ΔΩΡΟΥΛΑΠΤΡ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΣΩΣΑΝΔΡΟΣΦΙ ΚΡΑΤΟΥΚΡΙΩΕΥΣ
ΚΑΛΛΙΘΕΟΣΛΥΣΙΑΔΟΥΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ
ΖΗΝΟΒΙΟΣΖΗΝΟΒΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΞΕ ΦΑΝΤΟΥΦΙΛΑΙΔΗΣ
ΔΙΑΓΟΡΑΣΦΙΛΙΠ ΙΔΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΦΙΛΟΞΕΝΙΔΟΥΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΛΚΕΤΗΣΕΥΑ ΙΩΝΟΣΚΟΘΚΙΔΗΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΣΩΣΙΚΡΑΤΟΥ ΙΩΕΥΣ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣΕΧΕΣΘΕΝΟΥΚΕΙΡΙΑΔΗΣ
ΟΛΥΜΠΙΧΟΣΔΙΑΓΟΡΟΥΑΧΕΡΔΟΥΣΙΟΣ
ΝΕΩΝΝΕΩΝΟΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΦΑΙΔΡΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣΟΤΡΥΝ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΕΥΧΕΙΡΟΣΚΡΩΠΙΔΗΣ
ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥΑΧΑΡΝΕ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΦΛΥΕΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΝΙΚΑΡΧΟΥΟΙΝΑΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΝΙΚΑΡΧΟΥΕΞΟΙΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΑΡΓΕΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΑΕΤΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΡΙΩΕΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΣΩΓΕΝΟΥΕΡΧΙΕΥΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΣΥΠΑΛΗΤΤΙΟΣ
Η ΒΟΥΛΗ
ΤΟΥΣΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ

50.

ΙΚΟΝΠΟΙΗΤΗΝ
ΔΙΠΠΕΙΟΥΟΙΚΩΣΤ
ΟΙΣΕΠΙΝΟΜΕΝΟ
ΝΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣΟΕ
ΗΣΚΑΙΑΝΑΘ
ΟΙ ΤΕΧΝΙΤΑΙ
ΑΡΙΒΑΣΟΝ
ΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΑ

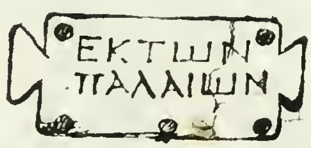

ΛΛΟΔΕΜΟΣΑΝΤΙΓΕΝΟΥ
ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΛΩΝΛΕΥΚΙΟΝΙΟΥ
ΝΚΑΙΣΑΡΑΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

51.

52.

ΚΛΕΙΔΟΥ

53.

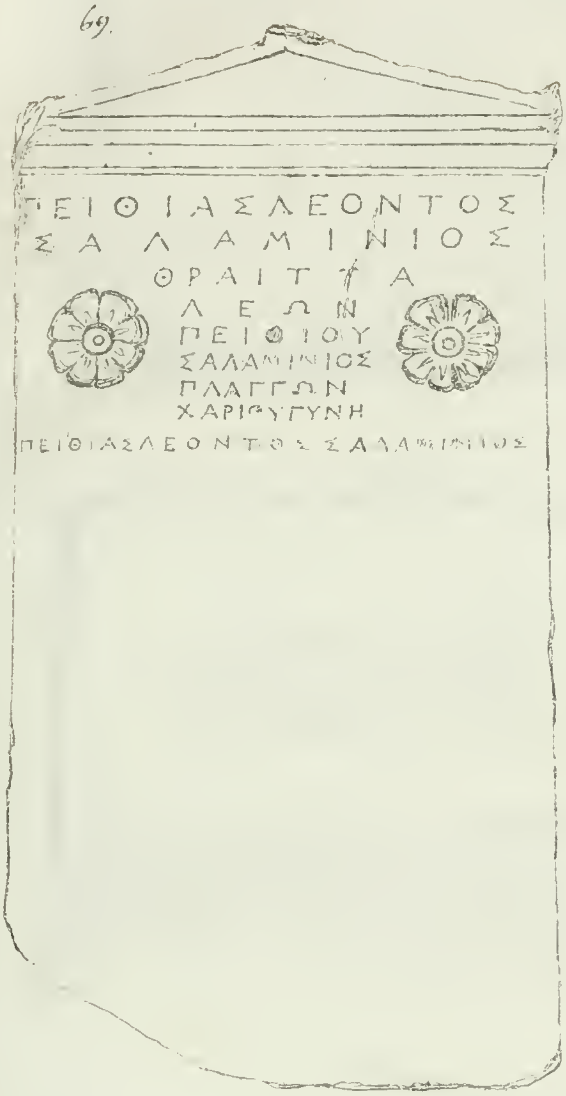

ΕΚΤΩΝ
ΠΑΛΑΙΩΝ

Z.

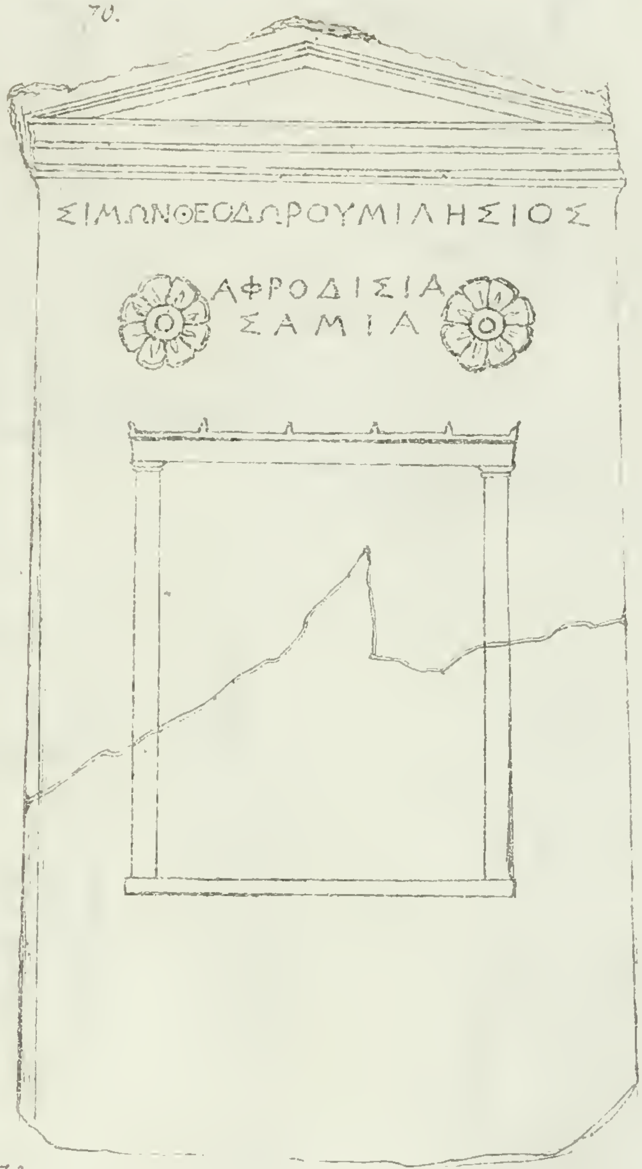

55.
ΔΕΞΙΟΣ
56
ΣΥΡΙΟΝ
57.
ΜΟΛΠΟΘΕΜΙΣ
ΕΚΑΤΟΚΛΕΟΣ
ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΟΣ
58
ΚΑΛΛΙΔΗΜΟΣ
ΘΡΑΣΥΚΛΕΟΥΣ
ΘΡΙΑΣΙΟΣ
59
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΙΑ
60
ΝΙΚΑΡΕΤΗ
ΜΥΝΝΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΗΕΥΒΙΟΘΥΓΑΤΗΡ
61
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΑ
ΚΡΙΤΩΝΟΣ
ΑΦΙΑΝΔΙΟΥ
62.
ΑΡΕΤΗ
ΧΑΙΡΕ
63.
ΝΙΚΟ
ΠΛΟΥΤ
ΣΙΝΩΠΕ
64
ΤΙΜΑΝΑΣΑΡΧΙΝΟ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
65
ΚΑΛΛΙΣΤΩ
ΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
66
ΕΡΩΤΙΣ
ΠΙΤΥΛΟΥ
ΑΡΓΕΙΑ
ΧΑΙΡΕ
67
ΕΧΝΩΝ
ΔΙΟΝΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ
68
ΑΡΜΑΤΙΟΝ
ΕΡΜΩΝΟΣ
ΜΙΛΗΣΙΑ

14.

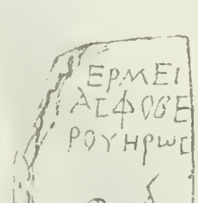
69.

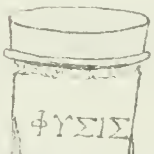
70.

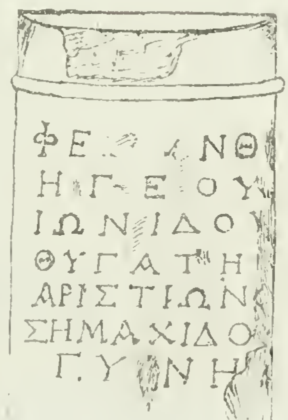
71.

72.

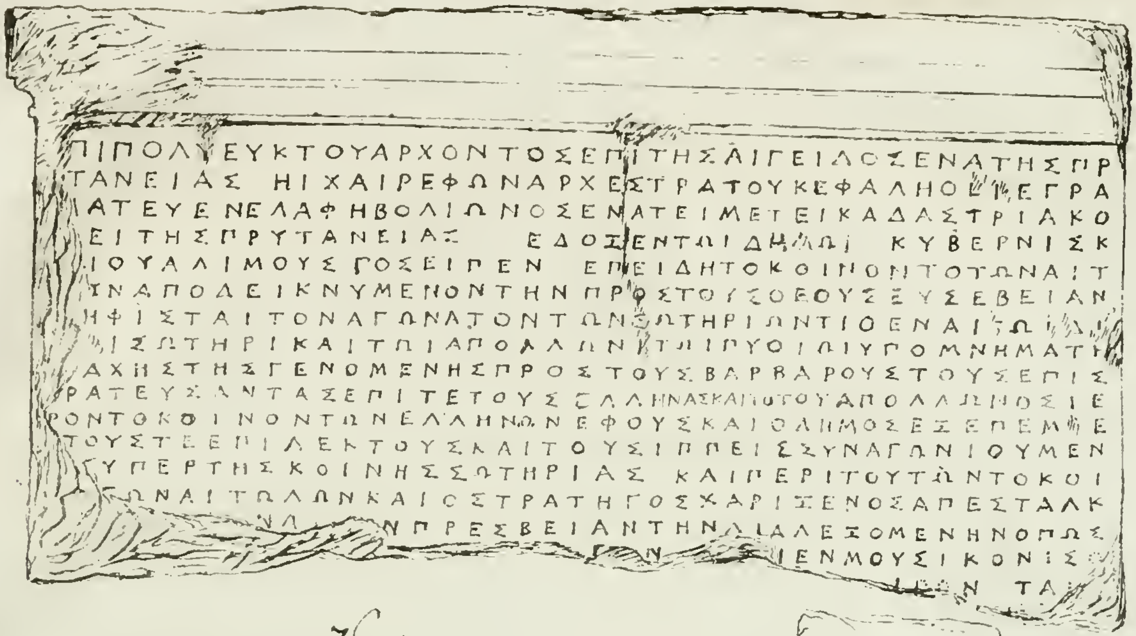
73.

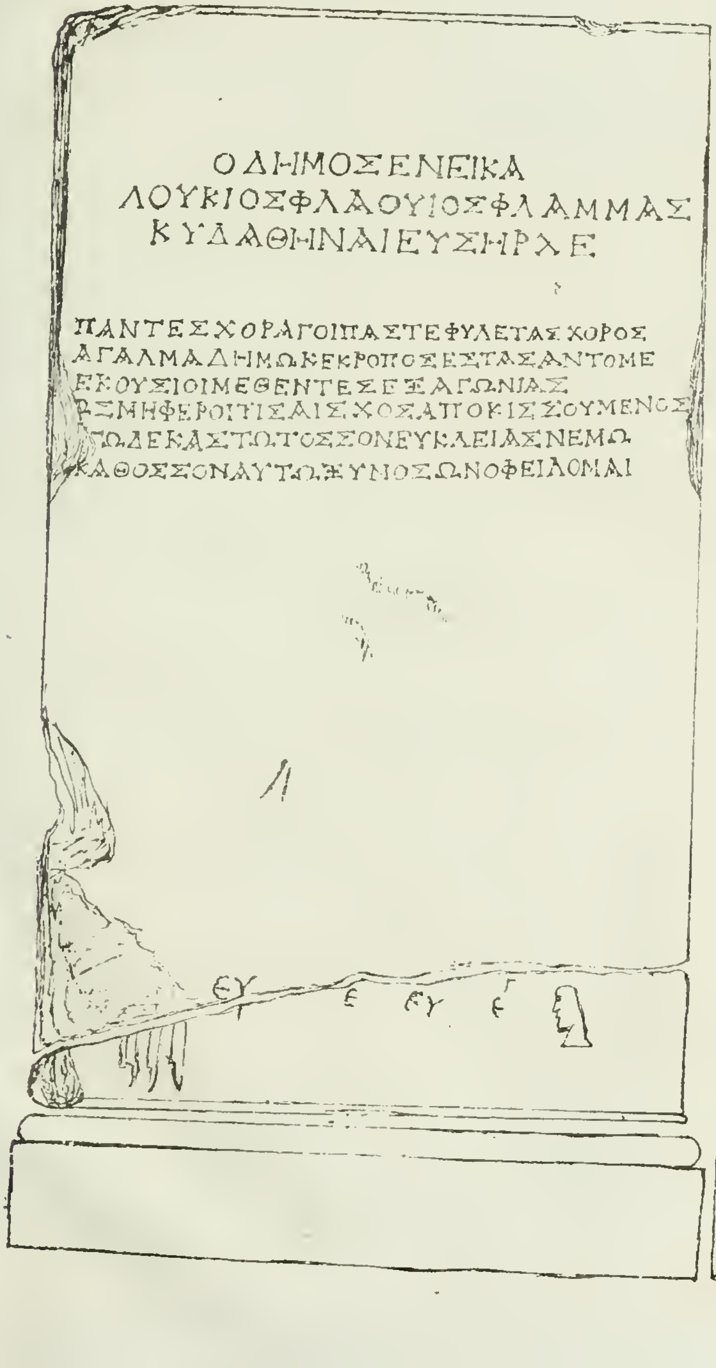
74.

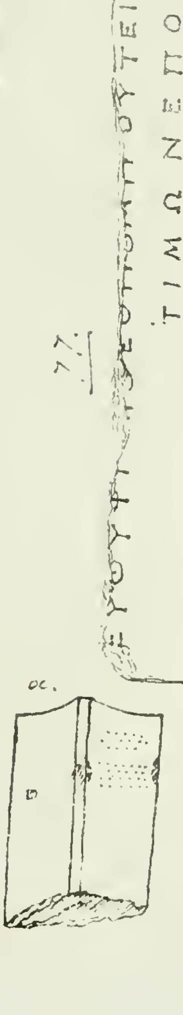
75.

76, α.

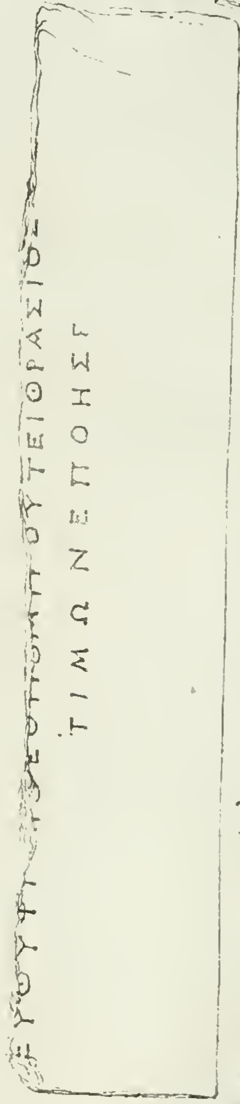

α.

β.

77.

78.

76, β.

